

Život Cirkvi

Ročník 17

20-21/2011



Osláva Medzinárodného dňa rodiny na Slovensku

Pokrivená solidarita



Ked' sa v roku 1945 skončila Druhá svetová vojna, vznikol projekt zjednotenej Európy. Vďaka túžbe miliónov ľudí a niekoľkých odvážnych politikov sme na starom kontinente zažili desaťročia mieru. Demokratizácia zasiahla aj krajiny tzv. bývalého východného bloku. V porovnaní so zvyškom sveta je Európa skutočne priestorom pokoja a blahobytu. Medzi osobnosti, ktoré sa zaslú-

žili o zjednocovanie európskych národov, určite patrí aj blahosla-vený pápež Ján Pavol II. Jeho pôvod, osobná skúsenosť s komunizmom, nesmierna ľudskosť i charizma napomohli k tejto veľkej zmene. Medzi piliere európskej integrácie patrí aj solidarita.

Po nepokojoch v severnej Afrike máme takmer denne pred očami stovky migrantov, ktorí sa vylodujú na talianskom ostrove Lampedusa, aby našli lepšiu budúcnosť. Nie je to prvý raz v dejinách, čo ľudia opúšťajú svoje domovy, aby našli lepšiu prácu a dôstojnejší život. Stačí si pripomenúť tisíce Slovákov, ktorí odišli do Ameriky. Keďže vstúpiť do jednej krajiny Európskej únie znamená vstúpiť do všetkých, mnohí z týchto cudzincov sa rozhodli Taliansko opustiť. Viaceré európske krajiny sa k pomoci migrantom postavili macošsky. Začína sa hovoriť o nových colniciach a kontrolách s cieľom zabrániť nekontrolovanému prílivu utečencov. Najhoršie sa k situácii postavilo Francúzsko, hoci mnohí migranti hovoria práve po francúzsky. Štátny sekretár Svätej Stolicy, Tarcisio Bertone označil tento postup starých európskych štátov za veľké sklamanie.

Zdá sa, že tento postoj je dôsledkom napredovania sekularizácie. Medzi ďalšie príklady zlého chápania solidarity možno zaradiť tak finančnú krízu, ako aj navrhované riešenia. Je totiž nerozumné a z pohľadu budúcnosti aj nemorálne pomáhať už aj tak dosť za- dlženým krajinám tým, že im znova požičiame. Žiaľ, vďaka individualistickej mentalite užívania dnes milióny ľudí a rovnako aj mnohé štáty, vrátane Slovenska, žijú na dlh, ktorý raz bude musieť niekto zaplatiť. Pápeži v minulých desaťročiach často upozorňujú na nevyhnutnosť integrálneho ľudského rozvoja, ktorý vychádza nielen z potreby uspokojenia základných ľudských potrieb, ale najmä z pokorného poznania, kto je človek v Božích očiach. Postoj niektorých európskych štátov k migrantom nie je len popieraním tradičného princípu solidarity, ale pre pozorovateľov aj nepríjemným precitnutím z poznania, aká Európa v skutočnosti je.

Svätý Otec, Benedikt XVI. často apeluje na pomoc chudobným a v núdzi, vyzýva na ukončenie vojnových konfliktov. Odmietanie pomoci totiž vydáva zlé svedectvo o kresťanstve, ku ktorému sa ešte stále hlási väčšina Európanov. Pokrivená solidarita ubližuje. Dnešná situácia je tak výzvou, aby sme s pohľadom upretým na Ježiša objavili dôstojnosť človeka a snažili sa mu pomôcť práve tam, kde sa nachádza.

RV, Anton Ziolkovský

Editoriál P. Lombardiho Modlitba, mystérium a túžba

K téme, ktorej sa začal venovať Svätý Otec v katechézach generálnych audiencií, sa vracia aj hovorca Svätej stolicy páter Federico Lombardi SJ:

Modlitba, mystérium a túžba

Počas stredajších audiencií začal Svätý Otec nový cyklus katechéz o modlitbe. To vôbec nie je téma prekonaná. Nie je neaktuálna, pretože materialistický a svetský kontext, v ktorom žijeme, alebo prehnaná aktivita, vedú k marginalizácii rozmeru reflexie, kontemplácie a tiež modlitby v našom živote. Nie je to téma neaktuálna, pretože často v kresťanských kruhoch hovoríme o modlitbe a hľadáme jej „formy“, ale zriedkavejšie zostupujeme do väčšej hĺbky, kde sa postavíme pred Boha a naše srdce vstúpi do vzťahu s ním.

Nie je prekonaná, ale všeobecne žiadaná ako „človekom digitálnej doby, tak aj človekom, žijúcim v jaskyni. Nie pre nič za nič už tieto prvé príhovory pápeža vyvolali veľký záujem. Opodstatnene pápež začal od modlitby prítomnej vždy, vo všetkých civilizáciách a kultúrach, niektorými nádhernými citáciami vrcholiacimi v úžasnom hymne pripisovanom Proclovi sa obracia na „Toho, ktorý je nad všetkým“. „Nepoznatelný, nikto ňu neobsiahne. Všetko, čo si myslíme, ti patrí. Tebe, ó Neopísateľný, ktorého naše duše cítia prítomného, pozdvihujeme hymnus ticha!“

Chápať a cítiť, že Boh je iný a tajomný, ale zároveň v hĺbinách duše sa ukrýva „smäd po nekonečne, nostalgická túžba po večnosti, túžba po láske, potreba svetla a pravdy, ktoré nás pobádajú k Absolútnu“- jedným slovom „túžba po Bohu“- to sú dve hlavné podmienky, ktoré musia byť nanovo objavené v celej ich pravde a sile skôr ako sa obrátíme na Ježiša, aby sme sa osobne stretli s pravým Bohom skrze neho. Mystérium a túžba. To je pôda modliaceho sa ľudstva, na ktorú musí padnúť a stať sa plodným vzácnym semenom kresťanskej modlitby.

RV

Benedikt XVI. pred modlitbou Raduj sa, nebies Kráľovná

Vatikán (15. mája, RV) - Na Námestí sv. Petra sa zišli tisíce veriacich, aby si vypočuli slová pápeža Benedikta XVI. pred poludňajšou modlitbou Raduj sa, nebies Kráľovná a prijali jeho požehnanie.

Drahí bratia a sestry,

liturgia 4. veľkonočnej nedele nám podáva jeden z najkrajších obrazov prvých storočí Cirkvi, ktorý znázorňuje Pána Ježiša ako dobrého pastiera. Evanjelium svätého Jána nám v desiatej kapitole opisuje zvláštne rysy vzťahu medzi Kristom pastierom a jeho stádom; vzťah natoľko úzky, že nikto nebude môcť nikdy vytrhnúť ovce z jeho ruky. Sú s ním zjednotené putom lásky a vzájomného poznania, ktoré im zaručuje nezmerateľný dar večného života. Postoj oviec k dobrému pastierovi je súčasne evanjelistom prezentovaný dvoma špecifickými slovami: počúvať a nasledovať. Tieto výrazy vyjadrujú základnú charakteristiku tých, ktorí sú Pánovými učeníkmi. Najprv je to načúvanie jeho slovu, z ktorého sa rodí a ktorým sa sýti viera. Jedine ten, kto je pozorný voči hlasu Pána, je schopný hodnotiť vo svojom svedomí správne rozhodnutia, aby konal podľa Boha. Z načúvania preto vyplýva nasledovanie Ježiša. Konanie učeníkov nasleduje po tom, čo vnútorne vypočuli a prijali učenia majstra, aby bolo žité každodenne.

V túto nedeľu spontánne Bohu pripomíname pastierov Cirkvi a tých, ktorí sa formujú, aby sa z nich stali pastieri. Povzbudzujem vás preto k osobitnej modlitbe za biskupov – vrátane rímskeho biskupa – za farárov, za všetkých, ktorí majú zodpovednosť vo vedení Kristovho stáda, aby boli verní a múdri pri plnení svojej služby. V tento Svetový deň modlitieb za povolania sa modlíme osobitne za kňazské povolania, aby nechýbali skutoční robotníci v Pánovej vinici. Pred sedemdesiatimi rokmi ctihodný Pius XII. založil Pápežské dielo pre kňazské povolania. Šťastná intuícia môjho predchodcu sa zakladala na presvedčení, že povolania rastú a dozrievajú v miestnych cirkvách za podpory zdravého rodinného kontextu a silou ducha viery, lásky a zbožnosti. V posolstve zasla-

nom k tomuto Svetovému dňu som zdôraznil, že povolanie sa naplňa vtedy, keď sa vychádza „z vlastnej uzavretej vôle a z vlastnej ideí o sebarealizácii ponorením sa do inej vôle, Božej vôle, nechajúc sa ňou viesť“. I v tejto dobe, kedy hlasu Pána hrozí, že bude prehlušený mnohými inými hlasmi, je každé cirkevné spoločenstvo povolané podporovať a starať sa o povolanie ku kňazstvu a k zasvätenému životu. Ľudia totiž Boha potrebujú neustále i v našom technologickom svete a vždy budú potrební pastieri, ktorí hlásajú jeho slovo a umožňujú stretnutie s Pánom vo sviatosťiach.

Drahí bratia a sestry, posilnení veľkonočnou radosťou a vierou v Zmŕtvychvstalého, zverme svoje úmysly a svoje predsavzatia Panne Márii, matke každého povolania, aby svojím príhovorom vzbudila a našla početné a sväté povolania k službe Cirkvi a svetu.

Po modlitbe Raduj sa, nebies Kráľovná pápež Benedikt XVI. dodal ešte nasledujúci apel:

„S veľkou obavou neustále sledujem dramatický ozbrojený konflikt, ktorý v Líbii priniesol veľký počet obetí a mnohé utrpenia, osobitne medzi civilným obyvateľstvom. Opakujem svoju naliehavú výzvu, aby cesta vyjednávania a dialógu prevážila nad cestou násilia za pomoci medzinárodných organizácií, ktoré hľadajú riešenie tejto krízy. Okrem toho vás uistujem o mojej modlitbe a hlbokéj účasti na snahe miestnej Cirkvi, ktorá sa usiluje pomáhať miestnemu obyvateľstvu, osobitne prostredníctvom zasvätených osôb v nemocniciach.

Myslím tiež na Sýriu, kde je naliehavo potrebné obnoviť spolužitie, vyznačujúce sa svornosťou a jednotou. Prosim Boha, aby v tejto vlasti veľkých náboženstiev a civilizácií už nedochádzalo k ďalšiemu prelievaniu krvi a vyzývam ich predstaviteľov i občanov, aby nešetřili silami pri hľadaní všeobecného dobra a pri prijímaní oprávnenej túžby po budúcnosti naplnenej pokojom a stabilitou.“

Preložil Peter Dufka/ foto Peter Zimen



Generálna audiencia Benedikta XVI.: Abraháмова modlitba

Vatikán (18. mája, RV) - Svätý Otec vo svojej katechéze počas generálnej audiencie na Námestí sv. Petra vo Vatikáne pokračoval v téme modlitby:

„Drahí bratia a sestry!

Po tom, ako sme sa v posledných dvoch katechézach zamýšľali o modlitbe ako o univerzálnom fenoméne, ktorý – hoci v rôznych formách – je prítomný v kultúrach všetkých čias, začneme dnes biblickým pohľadom

na túto tému, ktorý nás privedie v prehĺbení dialógu zmluvy medzi Bohom a človekom, ktorý dáva život dejinám spásy až po svoj vrchol – definitívne Slovo, ktorým je Ježiš Kristus. Táto cesta nás privedie k pozastaveniu sa nad niektorými dôležitými textami a mimoriadnymi postavami Starého a Nového zákona. Bude to práve Abrahám, veľký patriarcha, otec všetkých veriacich (porov. Rim 4,11-12.16-17), ktorý nám ponúka prvý vzor

modlitby, v kontexte svojho orodovania za mestá Sodoma a Gomora. Chcel by som vás tiež pozvať k tomu, aby ste využili tieto jednotlivé katechézy k tomu, aby ste sa naučili lepšie poznať Bibliu, ktorú - ako dúfam - máte vo svojich domovoch a počas týždňa sa pozastavte a čítajte ju, meditujte o nej, aby ste spoznali úžasné dejiny vzťahu medzi Bohom a človekom, medzi Bohom, ktorý sa nám necháva spoznávať a človekom, ktorý mu odpovedá a modlí sa.

Prvý text, nad ktorým sa chceme pozastaviť, sa nachádza v 18. kapitole Knihy Genezis. Hovorí sa v nej o podlosti obyvateľov Sodomy a Gomory, ktorá dosiahla až také rozmery, že bol nevyhnutný Boží zásah k naplneniu spravodlivosti a k zastaveniu toľkého zla bolo nevyhnutné zničiť tieto mestá. Tu vstupuje na scénu Abrahám so svojou modlitbou orodovania. Boh sa rozhodne zjaviť mu, čo má v pláne, necháva ho spoznať závažnosť zla a jeho strašné dôsledky, pretože Abrahám je jeho vyvoleným, vybraný k tomu, aby z neho vzišiel veľký národ a aby skrze neho Božie požehnanie naplnilo celý svet. Jeho poslanie je poslaním spásy, ktorým má odpovedať na hriech, ktorý ovládol ľudské skutočnosti; skrze neho chce Pán opäť priviesť ľudstvo k viere, poslušnosti a spravodlivosti. A teraz sa tento Boží priateľ otvára týmto skutočnostiam a potrebám sveta, modlí sa za tých, ktorí majú byť potrestaní a prosí, aby boli zachránení.

Abrahám ihneď pochopí problém s celou jeho závažnosťou. Hovorí Pánovi: „Zahubiš azda spravodlivého spolu s bezbožným? Možno, že je v meste päťdesiat spravodlivých. Vari ich zahubiš, alebo radšej odpustiš mestu kvôli päťdesiatim spravodlivým, čo sú v ňom? Nech je ďaleko od teba, že by si takto robil, usmrcoval spravodlivého s bezbožným! Takto by sa rovnako vodilo spravodlivému i bezbožnému. To nech je ďaleko od teba! Ty, ktorý súdiš celú zem, nebudeš takto súdiť!“ (Gn 18, 23-25). Týmto slovami Abrahám Bohu ukazuje potrebu vyhnúť sa akejsi hromadnej spravodlivosti: ak je mesto vinné, je spravodlivé odsúdiť jeho hriech a udeliť trest, ale – tvrdí veľký patriarcha – bolo by nespravodlivé potrestať nerozlíšeným spôsobom všetkých obyvateľov. Ak sú v meste aj nevinní, s týmito sa nesmie jednať rovnako ako s vinnými. Boh, ktorý je spravodlivý sudca, nemôže konať takto.

Ak však čítame tento text pozornejšie, uvedomíme si, že Abrahámová požiadavka je ešte vážnejšia a hlbšia, pretože sa neobmedzuje iba na žiadosť zachrániť nevinných. Abrahám žiada odpustiť celému mestu, odvolávajú sa na Božiu spravodlivosť. Hovorí Pánovi: „Neodpustiš radšej mestu kvôli päťdesiatim spravodlivým, čo sú v ňom?“ (Gn 18, 24). Týmto sa zahráva s novou myšlienkou spravodlivosti: nie s takou, ktorá sa obmedzuje na potrestanie vinníkov – tak ako to robia ľudia – ale odlišnou spravodlivosťou – Božou – ktorá hľadá dobro a sama ho vytvára skrze odpustenie, ktorým pretvára hriešnika, obracia ho a zachraňuje. Svojou prosbou teda Abrahám nepožaduje čisto odmieňajúcu spravodlivosť, ale spásanosný zásah, ktorý – berúc ohľad na nevinných – oslobodí od viny hriešnikov, odpustiť im. Abrahámo-

vo myslenie, ktoré vyzerá takmer paradoxne, možno teda zhrnúť takto: samozrejme nemožno jednať s nevinnými rovnako ako s vinnými, toto by bolo nespravodlivé. Je naopak nevyhnutné jednať s vinníkmi tak, ako s nevinnými, uskutočňiac tak „vyššiu“ spravodlivosť, ponúknuť im možnosť záchranu, pretože ak zločinci prijímú Božie odpustenie, vyznajú svoju vinu a nechajú si odpustiť, už viac nebudú pokračovať v konaní zla, ale aj oni sa stanú spravodlivými bez toho, aby boli potrestaní.

Toto je požiadavka spravodlivosti, ktorú Abrahám vyjadruje vo svojom orodovaní, požiadavka, ktorá sa zakladá na istote, že Pán je milosrdný. Samozrejme, Sodoma je veľké mesto a 50 spravodlivých sa zdá byť málo, ale Božia spravodlivosť a jeho odpustenie nie sú snád' zjavením sily dobra, hoci by sa zdalo menšie a slabšie ako zlo? Zničenie Sodomy malo zastaviť zlo prítomné v meste, ale Abrahám vie, že Boh má aj iné spôsoby a iné prostriedky, aby zabránil šíreniu zla. Je to práve odpustenie, ktoré trhá špirálu hriechu a Abrahám sa vo svojom rozhovore s Bohom odvoláva práve na toto. Keď sa Pán rozhodne odpustiť mestu, ak v ňom nájde 50 spravodlivých, tak jeho prosba začína zostupovať až k úplnej priepasti Božieho milosrdenstva. Abrahám postupne znižuje počet nevinných potrebných k záchrane: ak ich nebude 50, snád' bude stačiť 45... a potom stále menej až sa dostane k číslu 10...: snád' sa ich tam nájde iba 40... 30... 20... 10... (porov. v. 29.30.31.32). A čím nižšie sa stáva toto číslo, tým viac sa odhaľuje a zjavuje Božie milosrdenstvo, ktoré s trpezlivosťou načúva modlitbe prijíma ju a opakuje na každú jeho prosbu: „Odpustím... nezničím... neurobím...“ (porov. v. 26.28.29.30.31.32).

Tak vďaka Abrahámovmu orodovaniu bude Sodoma zachránená, ak sa v nej nájde iba 10 spravodlivých. Takáto je sila modlitby. Práve skrze orodovanie a modlitby k Bohu pre záchranu iných sa ukazuje túžba po spásu, ktorá prevláda v Bohu voči hriešnemu človeku. Zlo v skutku nemôže byť akceptované, musí byť vyznačené a zničené skrze trest: zničenie Sodomy malo práve tento význam. Ale Pán nechce smrť hriešnika, ale aby sa obrátil a žil (porov. Ez 18, 23; 33, 11). Jeho túžbou je vždy odpustiť, zachrániť, dať život, premeniť zlo na dobro. Práve táto Božia túžba, ktorá sa v modlitbe stáva aj túžbou človeka, sa vyjadruje skrze slová modlitby. Svojou prosbou vlastne sám Abrahám prepožičiava svoj hlas a svoje vlastné srdce Božej vôli: Božej túžbe, ktorá je milosrdenstvom, láskou a rozhodnutím pre záchranu. Toto všetko našlo v ňom a v jeho modlitbe možnosť zjaviť sa konkrétnym spôsobom uprostred dejín ľudí, aby to bolo prítomné tam, kde je potreba milosti. Slovami svojej modlitby Abrahám dáva hlas Božej túžbe, ktorá nespočíva v zničení, ale naopak v zachránení Sodomy, v darovaní života obrátenému hriešnikovi.

Toto je to, čo Pán chce, jeho dialóg s Abrahámom je predĺženým a jednoznačným zjavením jeho milosrdnej lásky. Nutnosť nájsť spravodlivých ľudí v meste sa stáva stále menej nevyhnutnou a nakoniec stačí iba 10 z nich, aby sa zachránila celá populácia. Kvôli akému dôvodu sa Abrahám zastaví na 10 spravodlivých, nie je v texte

povedané. Snáď ide o počet osôb, ktorý ukazuje minimálnu veľkosť spoločenstva (ešte aj dnes je 10 ľudí nevyhnutné kvórum pre verejnú židovskú modlitbu). Akokoľvek, ide o veľmi nepatrné číslo, o maličké množstvo dobra, skrze ktoré zachrániť množstvo zla. Ale v Sodome a Gomore sa nenašlo ani len týchto 10 spravodlivých a mestá boli zničené. Toto nevyhnutné zničenie miest je paradoxne dosvedčené práve Abrahámovým orodovaním za ne. Práve táto jeho modlitba zjavila spásenosnú Božiu vôľu: Pán bol ochotný odpustiť, túžil po tom, ale tieto mestá boli uzavreté v úplnom a paralyzujúcom zle, bez čoho i len maličké množstvo nevinných, od ktorých by začal pretvárať zlo na dobro. Pretože práve toto je cesta záchrany, o ktorú Abrahám prosil: byť zachránený neznamena jednoducho ujst' trestu, ale byť oslobodený od zla, ktoré je v nás. Nejde o vyhnutie sa trestu, ale naopak hriechu, tomu odmietnutiu Boha a lásky, ktoré v sebe zahŕňa aj práve trest. Prorok Jeremiáš povie vzbúrenému ľudu: „Tvoj zločin ťa stresce, skárajú ťa tvoje nevernosti. Nuž vedz a viď, aké je zlé a trpké, že si opustil Pána, svojho Boha“ (Jer 2,19). Práve od tohto zla a trpkosti chce Pán zachrániť človeka, keď ho oslobodzuje od hriechu. Je však nevyhnutná vnútorná premena. Aspoň štipka dobra, začiatok od ktorého vyjsť pri premene zla na dobro, nenávisť na lásku, pomsty na odpustenie. Práve kvôli tomu spravodliví musia byť z vnútra mesta a Abrahám stále opakuje: snáď sa ich tam nájde... „Tam“ znamená vnútri chorej skutočnosti, ktorá sa má

stať zárodkom dobra, ktoré ju môže uzdraviť a darovať život, avšak v tejto chorej skutočnosti Sodomy a Gomory tento zárodok dobra sa nenájde.

Avšak Božie milosrdenstvo v dejinách jeho ľudu sa neskôr ešte oveľa viac rozšíri. Kým na záchranu Sodomy stačilo 10 spravodlivých, prorok Jeremiáš povie – v mene Všemohúceho – že stačí jeden spravodlivý pre záchranu Jeruzalema: „Pochodte ulice Jeruzalema, pozeraajte, vyzvedajte a hľadajte po jeho námestiach, či nájdete muža, čo koná spravodlivo a vyhľadáva pravdu, tak mu odpustím“ (Jer 5,1). Počet ešte viac klesol, Božia dobrota sa ukazuje ešte viac. Avšak ani toto ešte nestačí, prehojné Božie milosrdenstvo nenájde odpoveď dobra, ktoré hľadá a Jeruzalem padne do osídel nepriateľa. Bude nevyhnutné. Aby sa sám Boh stal tým spravodlivým. Nekonečná a prekvapujúca Božia láska sa v plnosti zjaví vtedy, keď sa Boží Syn stane človekom, úplne Spravodlivým, dokonalo Nevinným, ktorý prinesie spásu celému svetu svojou smrťou na kríži odpustiť a prosiať za tých, ktorí „nevedia, čo robia“ (Lk 23,34). Tak modlitba každého človeka nachádza svoju odpoveď. Každá naša prosba bude úplne vypočutá.

Kiež nás modlitba Abraháma, nášho praotca vo viere, naučí vždy viac otvárať srdce prekvypujúcemu Božiemu milosrdenstvu, aby sme v každodennej modlitbe túžili po záchrane ľudstva a s vytrvalosťou a dôverou k Pánovi o ňu prosili, pretože On je veľký v láske.“ **Ľubomír Rebek**

Benedikt XVI. pred modlitbou Raduj sa, nebies Kráľovná

Vatikán (22. mája, RV) – Svätý Otec vo svojom príhovore veriacim vychádzal z dnešných liturgických čítaní:

„Drahí bratia a sestry!

Evanjelium dnešnej nedele predkladá dvojité prikázanie viery: vieru v Boha a vieru v Ježiša. Pán hovorí svojim učeníkom: „Veríte v Boha, verte aj vo mňa“ (Ján 14, 1). Nejedná sa o dve oddelené skutočnosti, ale o jeden akt viery, o plné priľnutie k pôsobiacej spáse Boha Otca skrze svojho jednorodeného Syna. Nový zákon ukončil neviditeľnosť Otca. Boh ukázal svoju tvár, ako potvrdzuje odpoveď Ježiša apoštolovi Filipovi: „Kto vidí mňa, vidí Otca“ (Jn 14, 9). Boží Syn nás svojím vtelením, smrťou a vzkriesením oslobodil z otroctva hriechu, aby nám daroval slobodu Božích detí a umožnil nám vidieť tvár Boha, ktorý je láska. Boha možno vidieť, je viditeľný v Kristovi. Sv. Terézia z Avily píše, že „sa nesmieme vzdialiť od toho, čo tvorí všetko naše dobro a je našou pomocou, ktorou je najposvätejšia ľudskosť nášho Pána Ježiša Krista“ (Castello interiore, 7, 6: Opere Complete, Milano 1998, 1001).

Teda len vierou v Krista, zjednotením sa s ním, učeníci, medzi ktorých patríme aj my, môžeme pokračovať v jeho neprestajnej činnosti v dejinách: „Veru, veru, hovorím vám: Aj ten, kto verí vo mňa, bude konať skutky, aké ja konám“ (Jn 14, 12). Viera v Ježiša znamená každodenne ho nasledovať v jednoduchých činnostiach, ktoré tvoria

náš deň. „Práve z tajomstva Boha vychádza pokojné konanie. On len postupne vo veľkej histórii ľudstva vytvára svoju vlastnú históriu. Stáva sa človekom, ale takým spôsobom, že môže byť nepovšimnutý zo strany svojich súčaníkov, vplyvných síl dejín.

Trpí a umiera a ako zmŕtvychvstalý chce prísť k ľudstvu iba prostredníctvom viery jeho verných, ktorým sa zjavuje. On neustále ticho klope na dvere našich srdiec a keď ich otvoríme, postupne nás urobí schopnými »vidieť« (Gesù di Nazareth II, 2011, 306). Svätý Augustín hovorí, že „bolo potrebné, aby Ježiš povedal: »Ja som cesta, pravda a život« (Jn 14, 6), pretože ak poznáme cestu, zostáva ešte poznať cieľ“ (Tractatus in Ioh., 69, 2: CCL 36, 500) a cieľom je Otec. Pre kresťanov, pre každého z nás, ísť k Otcovi teda znamená nechať sa viesť Ježišom, jeho slovom pravdy a prijať dar jeho života. Zdieľajme pozvanie svätého Bonaventúra: „Otvor teda oči, nastav duchovný sluch, otvor svoje pery a priprav svoje srdce, aby si mohol vo všetkom stvorení vidieť, počuť, chváliť, milovať, uctievať, oslavovať, velebiť svojho Boha“ (Itinerarium mentis in Deum, I, 15).

Úsilie ohlasovať Ježiša Krista, ktorý je „cesta, pravda a život“ (Jn 14, 6), je hlavnou úlohou Cirkvi. Vyzývame Pannu Máriu, aby pomáhala pastierom a tým, ktorým rôznymi spôsobmi ohlasujú radostnú zvesť spásy, aby sa Božie slovo širilo a aby rástol počet učeníkov.“ **-pd-**

Generálna audiencia Benedikta XVI.: Patriarcha Jakub

Vatikán (25. mája, RV) - Drahí bratia a sestry! Chcel by som sa s vami zamyslieť nad textom z Knihy Genezis, ktorý hovorí o veľmi zvláštnej udalosti v živote patriarchu Jakuba. Je to úryvok, ktorý sa nie ľahko interpretuje, je však veľmi dôležitý pre náš život viery a modlitby. Ide o príbeh zápasu s Bohom pri brode Jabok.

Ako si spomínate, Jakub ukradol svojmu dvojčatú Ezauovi prvorodenstvo výmenou za misu šošovice a rovnako klamom získal aj požehnanie svojho otca Izáka už vo vysokej starobe, využíjúc jeho slepotu. Utekajúc pred Ezauovým hnevom, utiahol sa k svojmu príbuznému Lábanovi; oženil sa, stal sa bohatým a vracal sa späť do svojej rodnej krajiny pripravený čeliť bratovi potom, ako pripravil isté obozretné opatrenia. No keď bolo všetko pripravené na stretnutie a potom, ako nechal prejsť cez brod rieky – ohraničujúcej Ezauovo územie – všetkých tých, čo boli s nimi, Jakub zostal sám a bol znenazdania napadnutý niekým neznámym, s ktorým zápasil celú noc. Práve tento zápas – ktorý nachádzame v 32. kapitole Knihy Genezis – sa pre neho stane mimoriadnou skúsenosťou s Bohom.

Noc je vhodným časom k tomu, aby sa čokoľvek konalo v skrytosti, a teda najlepší okamih k tomu, aby Jakub vstúpil do bratovho územia bez toho, aby ho niekto videl, snád' so zámerom prekvapiť Ezaua. Je to však naopak on, ktorý je prekvapený z nečakaného útoku, na ktorý nebol pripravený. Využil svoju ľstivosť, aby sa vyhol nebezpečnej situácii, mysliac si, že má všetko pod kontrolou, a naopak - zrazu on musí čeliť záhadnému zápasu, ktorý ho prekvapí osamoteného a bez možnosti zorganizovať vhodnú obranu. V noci a bezbranný patriarcha Jakub s niekým zápasí. Text nešpecifikuje identitu útočníka. Používa hebrejský termín k označeniu „človek“, avšak veľmi všeobecným spôsobom ako „niekto, ktosi“, ide o veľmi vágne, neurčité označenie, ktoré úmyselne necháva útočníka zahaleného mystériom. Je tma, Jakub nedokáže ani len dobre vidieť svojho súpera a tento aj pre čitateľa zostáva neznámy. Niekoľko bojuje s patriarchom, toto je jediný istý fakt, ponúknutý rozprávačom. Iba nakoniec, keď už zápas skončil a ten „ktosi“ zmizol, ho Jakub pomenuje a hovorí, že zápasil s Bohom.

Táto udalosť sa teda udeje v tme a je ťažké zistiť nielen identitu Jakubovho útočníka, ale aj priebeh celého zápasu. Čítajúc úryvok možno ťažko určiť, ktorý z dvoch zápasníkov víťazí. Použité slovesá sú častokrát bez výslovného subjektu a jednotlivé akcie sa dejú navonok protirečiacim spôsobom, takže keď sa zdá, že jeden z nich už víťazí, tak nasledujúca akcia to hneď vyvráti a predstavuje druhého ako víťaza. Na začiatku skutku Jakub sa javí ako silnejší, a protivník – hovorí text – „nedokázal ho premôcť“ (v.26). Dotkol sa teda jeho bedrového kľbu tak, že sa mu vyklboval. Tak by

sa zdalo, že Jakub prehrá, ale naopak ho jeho protivník prosí, aby ho nechal ísť. Patriarcha odmieta a kladie si podmienku: „Nepustím ťa, kým ma nepožehnáš“ (v.27). Ten, ktorý ľžou ukradol bratovi požehnanie prvorodeného, teraz ho žiada od tohto neznámeho protivníka, keďže si snád' začal uvedomovať jeho božské prvky, avšak bez možnosti plne ho spoznať.

Jeho protivník, ktorý nemôže odísť a je teda Jakubom porazený, sa však neskláňa pred patriarchovou žiadosťou, ale sa ho pýta na meno: „Ako sa voláš?“, on mu odpovie: „Jakub“ (v.28). Tu sa udeje dôležitý zvrät v celom zápase. Poznať niekoho meno znamená istú moc nad osobou, pretože meno – v biblickej mentalite – zahŕňa najhlbšiu skutočnosť jednotlivca, jeho tajomstvá a osud. Poznať meno teda znamená vedieť pravdu o ňom a toto umožňuje dominovať nad ním. Keď teda na žiadosť neznámeho Jakub prezradí svoje meno, vkladá sa do rúk svojho protivníka. Je to istá forma porážky, úplného odovzdania sa druhému.

Ale z tohto gesta „vzdania sa“ naopak Jakub paradoxne vychádza ako víťaz, pretože prijíma nové meno spolu s uznaním porážky zo strany protivníka, ktorý hovorí: „Nebudeš sa už volať Jakub, ale Izrael, lebo si zápasil s Bohom a s mužmi a zvíťazil si“ (v.29). „Jakub“ bolo meno spojené s problematickým pôvodom patriarchu. V hebrejčine tento termín znamená „päta“ a pripomína čitateľovi okamih Jakubovho narodenia – keď vychádzajúc z matkinho lona držal rukou päť svojho dvojčat'a (porov. Gn 25,26), tým akoby predpovedal prevrátenie postavenia na úkor svojho brata, ktoré sa malo udiť v dospelosti; ale meno Jakub sa podobá aj na slovesá „klamať“, „pošliapať“. Teraz teda v zápase patriarcha zjavuje svojmu protivníkovi v tomto geste porážky realitu seba ako klamára a toho, ktorý pošliapal druhého, avšak ten neznámy – ktorým je Boh – pretvorí túto negatívnu skutočnosť na pozitívnu: klamár Jakub sa stáva Izraelom, je mu dané nové meno, ktoré označuje aj novú identitu. Aj tu rozprávanie si zachováva svoju dvojznačnosť, pretože najpravdepodobnejší výklad mena Izrael je „Boh je silný, Boh víťazí“.

Teda Jakub zvíťazil – sám protivník to priznáva – ale jeho nová identita, prijatá od tohto protivníka, tvrdí a dosvedčuje Božie víťazstvo. Keď sa Jakub bude pýtať na meno svojho protivníka, tento mu ho odmietne prezradiť, avšak sa zjaví v jednoznačnom geste udelenia požehnania. To požehnanie, ktoré patriarcha žiadal na začiatku zápasu, mu teraz bude udelené. No nie je to požehnanie získané klamstvom, ale bezplatne darované Bohom, a ktoré Jakub môže prijať, pretože je opustený bez ochrany, bez klamstiev a podvodov a bezbranný sa celý odovzdáva, prijíma porážku a vyznáva pravdu o sebe samom. Tak v závere zápasu po tom, ako prijme požehnanie, patriarcha môže konečne v tom druhom spoznať Boha požehnania: „videl som

Boha z tváre do tváre a pritom som ostal nažive!“ (v.31). A teraz on – nositeľ nového mena, „porazený“ Bohom – môže prejsť cez brod, navždy poznačený Bohom a krivajúcí pre prijatú ranu.

Vysvetlenia, ktoré biblická exegéza môže dať toľto úryvku, sú mnohé, predovšetkým vedci v ňom uznávajú zámery a literárne prvky rôznych druhov ako aj odvolania sa na ľudové povesti. Avšak keď tieto elementy sú prijaté samotnými posvätnými autorami a zahrnuté do biblického príbehu, tieto menia svoj význam a text sa otvára do oveľa širších dimenzií.

Táto epizóda zápasu pri Jaboku sa ponúka veriacemu ako paradigmatický text, v ktorom izraelský národ hovorí o svojich vlastných koreňoch a vykresľuje mimoriadny vzťah medzi Bohom a človekom, preto ako tvrdí aj Katechizmus Katolíckej cirkvi, „duchovná tradícia Cirkvi videla v tomto rozprávaní symbol modlitby ako zápasu viery a víťazstva vytrvalosti“ (č. 2573). Biblický text nám hovorí o dlhej noci hľadania Boha, o zápase pre spoznanie jeho mena a uzretie jeho tváre; je to noc modlitby, ktorá s tvrdošijnosťou a vytrvalosťou žiada Boha o požehnanie a o nové meno. Novú skutočnosť – ovocie obrátenia a odpustenia.

Jakubova noc pri brode Jabok sa tak stáva referenčným bodom pre pochopenie vzťahu s Bohom, ktorý v modlitbe nachádza svoje maximálne vyjadrenie. Modlitba vyžaduje dôveru, blízkosť, akoby symbolický vzťah „tela na telo“ nie s Bohom – protivníkom a nepriateľom, ale so žehnajúcim Pánom, ktorý vždy zostáva mysterióznym a javí sa nedosiahnuteľným. Preto posvätný autor používa symbol zápasu, ktorým poukazuje na úsilie duše, vytrvalosť a neúnavnosť pre dosiahnutie toho, čo žiada. A ak objekt túžby je vzťah s Bohom, jeho požehnanie a jeho láska, vtedy tento zápas nemôže vyvrcholiť inak, než v darovaní sa Bohu, v uznaní vlastnej slabosti, ktorá víťazí práve vtedy, keď sa odovzdáme do milosrdných rúk Boha.

Drahí bratia sestry, celý náš život je akoby takouto dlhou nocou zápasu a modlitieb, ktorý strávime v túžbe a v modlitbách za Božie požehnanie, ktoré nemôže byť získané a nadobudnuté našimi silami, ale musí byť s pokorou prijaté od Neho, ako bezplatný dar, ktorý nám nakoniec dovoľuje spoznať Pánovu tvár. Keď sa toto udeje, celá naša realita sa mení, prijímame nové meno a Božie požehnanie, ba čo viac: Jakub, ktorý prijíma nové meno a stáva sa Izraelom, dáva nové meno aj miestu, na ktorom zápasil s Bohom, a na ktorom ho prosil. Nazýva ho Fanuel, čo znamená „Božia tvár“. Týmto menom priznáva tomu miestu plnosť Pánovej prítomnosti, robí toto územie posvätným, vtlačajúc mu pripomienku na mysteriózne stretnutie s Bohom. Ten, ktorý sa necháva požehnať Bohom, odovzdáva sa mu, necháva sa ním pretvoriť, požehnáva svet. Kiež nám Pán pomáha bojovať dobrý boj viery (porov. 1 Tim 6,12; 2 Tim 4,7) a prosíť v našich modlitbách o jeho požehnanie, aby nás obnovoval v tomto očakávaní na uzretie jeho tváre.

-Pr-

Benedikt XVI. Pápežskému inštitútu pre štúdiá manželstva a rodiny

Vatikán (13. mája, RV) – Pápež Benedikt XVI prijal na osobitnej audiencii v Klementínskej sále Apoštolského paláca profesorov a študentov Pápežského inštitútu pre štúdiá manželstva a rodiny. Tento inštitút si pripomína 30. výročie svojho založenia bl. Jánom Pavlom II. Pápež vo svojom prihovore k účastníkom pripomenul, že „...nový blahoslavený Ján Pavol II. vám osobitne zveril úlohu študovať, skúmať a rozširovať jeho „Katechézy o ľudskej láske“, ktoré v sebe zahŕňajú hlbokú reflexiu nad ľudským telom. Spojiť teológiu tela s teológiou lásky, s cieľom objaviť jednotu ľudskej cesty: Toto je téma, ktorú vám chcem zdôrazniť ako cieľ, ku ktorému má smerovať vaša práca. Ako ďalej pokračuje: „pre nás, moderných ľudí, sa ľudské telo javí ako obyčajná hmota, ktorá je opakom poznávania a slobody ducha. Poukázaním na Michelangelove stvárnenie ľudských tiel v Sixtínskej kaplnke zdôrazňuje, že v našich telách je ukryté tajomstvo, ktoré je prejavom ducha. „V tomto svetle môžeme pochopiť, že naše telá nie sú len obyčajnou materiálou, ale – ak vieme načúvať – rozprávajú jazykom skutočnej lásky. Prvé slovo tohto jazyka sa nachádza v stvorení človeka. „V lone mojej matky si ma utvoril“. Môžeme potvrdiť, že telo pri odhalení jeho pôvodu nesie v sebe znak synovstva, pretože nám pripomína naše narodenie, a ukazuje na Boha Stvoriteľa prostredníctvom našich rodičov, ktorí nám darovali život. Iba ak človek spozná pôvodnú lásku, ktorá mu darovala život, môže prijať seba samého a môže sa zmieriť s prírodou a so svetom.“

Ďalej pápež pripomína, že stvorením Adama a Evy je telo povolané k uskutočneniu jednoty lásky medzi mužom a ženou a odovzdávaniu života. „Chápeme teda, že v láske je človek „znovustvorený“. Skutočné kúzlo sexuality sa rodí pri pohľade na horizont, ktorý sa pred nami otvára: plnosť krásy, univerzum druhej osoby a skutočnosť „my“, ktorá sa rodí z jednoty; prísľub spoločenstva, ktoré sa v tom ukrýva; nová plnosť; cesta, ktorú otvára láska smerom k Bohu ako pôvodcovi lásky. Spojením v jedno telo sa vytvára jednota celého života, aby sa muž a žena stali aj jedným duchom.“

Benedikt XVI. poukazuje, že telo v sebe zahŕňa aj negatívnu reč, ktorá je dôsledkom hriechu, a nepatrí k pôvodnému Božiemu plánu. Tento hriech spôsobuje, že sa stáva neschopným vytvárať spoločenstvo. Ale napriek tomu, Boh ponúka cestu vykúpenia tela, ktorého jazyk ostáva neporušený v rodine: „Rodina, toto je miesto kde sa stretávajú teológia tela a teológia lásky. Táto cesta stvorenia nachádza svoju plnosť vo vtelení, v príchode Krista.“

-jš-

Benedikt XVI. sa stretol s riaditeľmi Pápežských misijných diel

Vatikán (14. mája, RV) - Pápež Benedikt XVI. v sobotu prijal vo Vatikáne, v Sixtínskej kaplnke, viac než sto regionálnych riaditeľov Pápežských misijných diel pri príležitosti generálneho zhromaždenia tejto organizácie pomáhajúcej misionárom na celom svete. Na osobitnej audiencii bol prítomný aj arcibiskup Fernando Filoni, nový prefekt Kongregácie pre evanjelizáciu národov.

Hlavnou myšlienkou príhovoru Svätého Otca bolo poukázanie na „nové otroctvá postihujúce dnešný svet“ a najmä na „úlohu kresťanov priniesť oslobodzujúce Kristovo poslanstvo bez toho, aby sa čohokoľvek obávali, dokonca i prenasledovania“. Podľa Benedikta XVI. „nejestvuje taká oblasť pôsobenia Cirkvi, ktorá by nebola misijná, no nikto nemôže byť misionárom bez toho, aby v sebe živil zápal pre to poslanstvo, ktoré ide ohlasovať; bez toho, aby zostal omámený jeho krásou. Dnes je misionárom ten“, kto hovorí o „veľkej nádeji“ k ľuďom, ktorí sú častokrát bez nádeje.“

Pokračoval: „Nové problémy a nové otroctvá povstávajú v našej dobe. Či už v tzv. prvom svete, zámožnom a bohatom, avšak neistom pokiaľ ide o budúcnosť. Rozvojové krajiny, ktoré – aj kvôli globalizácii, pre ktorú je častokrát charakteristický iba zisk – zas končia s rastúcim počtom chudobných, utečencov, utláčaných, u ktorých vyhasína svetlo nádeje. Cirkev musí neustále obnovovať svoje úsilie priniesť Krista, pokračovať vo svojom mesiášskom poslaní, aby sa zrealizovalo Božie kráľovstvo, Kráľovstvo spravodlivosti, pokoja, slobody a lásky. Pretvoriť svet podľa Božieho plánu s pomocou obnovujúcej sily Evanjelia, „aby bol Boh všetko vo všetkom“ (1Kor 15,28) – to je úloha celého Božieho ľudu. Je preto nevyhnutné pokračovať s obnoveným entuziazmom v diele evanjelizácie, v ohlasovaní radostnej zvesti o Božom kráľovstve, ktoré prišlo s Kristom v sile Ducha Svätého, aby priviedlo ľudí k pravej slobode Božích detí a oslobodilo ich od akejkoľvek formy otroctva. Je potrebné hodiť sieť Evanjelia do mora dejín, aby sme priviedli ľudí k Božej vlasti.“

Svätý Otec sa ďalej venoval samotnej osobe misionára a jeho charakteristikám: „Iba ten, kto je pozorným poslucháčom Vteleného Slova, kto je intímne s Ním zjednotený, môže sa stať jeho ohlasovateľom (porov. Apoštol. exhortácia Verbum Domini, 51; 91). Ohlasovateľ Evanjelia musí byť riadený silou Slova a živý sviatosťami: práve od tejto životnej lymfy závisí jeho existencia a jeho misijné poslanie. Iba keď bude hlboko zakorenený v Kristovi a jeho Slove, odolá pokušeniam zredukovať evanjelizáciu – ukrytím, či zamlčaním transcendentnej dimenzie spásy ponúkanej Bohom v Kristovi – iba na akýsi humanitárny, sociálny projekt.“

„Služba evanjelizácie je očarujúca i náročná záležitosť“, zakončil Svätý Otec, „vyžaduje si lásku a svedectvo o ohlasovanej pravde. Lásku takú úplnú, že je otvorená aj mučenictvu. Avšak aj v takomto prípade sa Cirkev

nemôže vzdať svojej úlohy priniesť svetlo Kristovo, ohlásiť radostnú zvest' Evanjelia, hoci aj za cenu prenasledovania. Aj ono je súčasťou jej života, tak ako bolo súčasťou Ježišovho. Kresťania sa nesmú báť, hoci sú aktuálne náboženskou skupinou, ktorá trpí najväčší počet prenasledovaní z dôvodu svojej viery.“ **-fr-**

Benedikt XVI. sa prihovoril indickým biskupom latinského obradu

Výzvu k „trpezlivej práci v prospech ochrany základných ľudských práv slobody vierovyznania a uctievania“ adresoval dnes pápež Benedikt XVI. zástupcom Konferencie biskupov Indie latinského obradu, s ktorými sa stretával počas uplynulých dní v rámci ich návštevy Ad Limina apostolorum vo Vatikáne. „Hoci sa stretáva s nepriateľstvom“, pokračoval ďalej, „kresťanom vlastná láska a zhovievavosť by mala slúžiť na presvedčanie iných o správnosti náboženskej tolerancie, ktorou môžu získať stúpenci všetkých vierovyznaní“. Kresťanský život v spoločnosti, akou je indická, ktorá je domovom pre množstvo starobylých náboženstiev, si podľa Svätého Otca vyžaduje česťnosť a úprimnosť v súvislosti s vlastnou vierou a rešpekt voči viere blížneho. Ohlasovanie evanjelia v takýchto podmienkach predstavuje citlivý proces inkulturácie a v tejto súvislosti sú kňazi, rehoľníci, aj laickí katechéti, povolani zaobchádzať „opatrne s jazykmi a tradíciami ľudí, ktorým slúžia“. **SIR/-dj-**

Solidarita Benedikta XVI. so Španielskom

Vatikán(13. mája, RV) - Pre Španielsko sú tieto dni po zemetrasení, ktoré v stredu postihlo mesto Lorca v provincii Murcia, dňami bolesti. Vláda v Madride vyhlásila dva dni smútku v celej krajine Pyrenejského polostrova a dnes ráno sa v mieste zemetrasenia konal pohreb deviatich obetí, ktorému predsedal biskup Cartageny, Mons. José Manuel Lorca Planes. Benedikt XVI. jemu a jeho diecéze adresoval sústrastný list, v ktorom vyjadruje najmä blízkosť príbuzným obetí a ponúka modlitby za zosnulých, prosiac Pána, aby posilnil v miestnej Cirkvi kresťanskú nádej tvárou v tvár tomuto utrpeniu. Pápež tiež naliehavo vyzýva štátne inštitúcie a ľudí dobrej vôle, aby sa snažili s bratskou láskou pomôcť rodinám v núdzi. V závere listu, podpísaného vatikánskym štátnym sekretárom kardinálom Tarcisiom Bertonem, Svätý Otec udeľuje obyvateľom mesta Lorca, ale aj tým, ktorí s nimi solidarizujú, svoje apoštolské požehnanie. **-jak-**

Spojenie Benedikta XVI. s posádkou na palube Medzinárodnej vesmírnej stanice

Vatikán (21. mája, RV) – Sobota, 21. mája 2011, 13.11 SEČ. Historicky prvé satelitné audio-video spojenie medzi pápežom Benediktom XVI. a posádkou na palube Medzinárodnej vesmírnej stanice ISS. Celý priebeh mimoriadneho rozhovoru, trvajúceho 20 min., bolo možné sledovať v priamom prenose vďaka Americkému národnému úradu pre letectvo a vesmír NASA v spolupráci s Európskou vesmírnou agentúrou ESA a Vatikánskym televíznym centrom. V úvode prenosu po technickej kontrole spojenia Enrico Saggese, prezident Európskej vesmírnej agentúry, niekoľkými slovami pozdravil Svätého Otca a priblížil cieľ i význam misie. Po predstavení posádky, uvedení niekoľkých technických údajov a priblížení miesta, kde sa stanica momentálne vo vesmíre nachádza, sa slova ujal Svätý Otec. V príhovore, ktorý predniesol v angličtine, povedal:

„Vážení astronauti, som veľmi rád, že mám túto mimoriadnu možnosť rozhovoru s vami počas vašej misie. Zvlášť som veľmi vďačný, že sa môžem obrátiť na tak mnohých z vás, vzhľadom k momentálnej prítomnosti dvoch posádok na stanici ISS. Ľudstvo prežíva obdobie rýchleho pokroku vo vedeckých poznatkoch a technických aplikáciách. V určitom zmysle ste našimi zástupcami - predvojom ľudstva, ktoré skúma nové priestory a nové možnosti pre našu budúcnosť, idúc za hranice našej každodennej skúsenosti. Všetci obdivujeme vašu odvahu, disciplínu a úsilie, s ktorým ste sa pripravovali na túto misiu. Sme presvedčení, že ste motivovaní vznešenými ideálmi a že chcete dať plody vášho výskumu a vašej práce k dispozícii celému ľudstvu a pre spoločné dobro. Tento rozhovor mi dáva príležitosť vyjadriť aj sám za seba môj obdiv a vďačnosť za vás a všetkých tých, ktorí spolupracujú s cieľom umožniť vašu výpravu a úprimne vás povzbudiť k jej bezpečnému a úspešnému zavŕšeniu.“

Po príhovore pápež Benedikt XVI. adresoval členom medzinárodnej posádky niekoľko osobnejších otázok, ako prejav ľudského záujmu, vyjadril sústrasť a blízkosť talianskemu astronautovi Paolovi Nespolimu k úmrtiu matky tesne pred jeho návratom na Zem. Zaujímavé bolo sledovať, ako po vesmírnej stanici v bezťažavom stave putovala strieborná medaila s Michelangelovým «Stvorením človeka» zo Sixtínskej kaplnky, ktorú od pápeža Benedikta XVI. priniesol na palubu ISS druhý Talian, Roberto Vittori, ako symbol pápežovej účasti na misii kozmonautov. V závere rozhovoru a vyjadreniach vďačnosti zo strany posádky pápež Benedikt XVI. toto mimoriadne virtuálne stretnutie ukončil slovami:

„Vážení astronauti, veľmi ďakujem za túto skvelú príležitosť stretnutia a dialógu s vami. Pomohli ste mne a mnohým ďalším ľuďom, aby sme sa zamysleli na otázkami dôležitými pre budúcnosť ľudstva. Prajem vám všetko najlepšie vo vašej práci a pre úspech vášho veľkého poslania v službách vedy, medzinárodnej spolupráce, pokroku a mieru vo svete. Budem vás v mysli naďalej sprevádzať modlitbou a rád vám udeľujem svoje apoštolské požehnanie.“ **-jak-**

Benedikt XVI. k 75. výročiu založenia Tereziána

Vatikán (19. mája, RV) – Svätý Otec prijal v Klemenínskej sále Apoštolského paláca profesorov a študentov Pápežskej teologickej fakulty „Tereziánium“, pri príležitosti 75. výročia jej založenia. Po úvodných pozdravoch Benedikt XVI. vo svojom príhovore vyzdvihol dlhoročnú prácu a úspechy na akademickom a cirkevnom poli tejto fakulty, ktorá je zverená do správy Rádu bosých karmelitánov.

Prítomným okrem iného pripomenul kontemplatívnu spiritualitu veľkých svätcov, sv. Terézie a sv. Jána z kríža, ktorá je charakteristickým znakom vo formácii tejto fakulty, keď študentom povedal: „Drahí študenti, na poznaní tejto charizmy sa zakladá vaša práca na prehľbovaní antropológie a teológie, úloha vniknúť do tajomstva Krista s tou inteligenciou srdca, ktorá je spojením poznania a lásky. Toto vyžaduje, aby sa Ježiš stal centrom všetkého, vašich pocitov a myšlienok, vášho času modlitby, štúdia a práce, teda celého vášho života. On je Slovo, „živá kniha“ - ako bol pre svätú Teréziu z Avily, ktorá hovorí: „pre pochopenie pravdy neexistuje iná kniha ako je Boh“.

Pápež rovnako poukázal na dôležitosť duchovného vedenia duší, ktorým sú bosí karmelitáni známi, keď povedal: V súčasnom kontexte nadobúda veľkú dôležitosť štúdium a prehĺbenie kresťanskej spirituality, vychádzajúc z jej antropologických základov. Cirkev vždy a osobitne dnes odporúča prax duchovného vedenia, a to nie len tým, ktorí túžia užšie nasledovať Pána, ale každému kresťanovi, ktorý túži žiť v zodpovednosti svojej krstnej povolania, teda nového života v Kristovi. Aj vy, drahí priatelia, v miere, akou budete povolaní k realizácii tejto nezastupiteľnej úlohy, priblížte tento poklad, ktorý ste získali počas rokov štúdia tým, ktorých vám zverí Božia prozreteľnosť, aby ste im pomáhali v rozoznávaní duchov a schopnosti byť citlivými na vanutie Ducha Svätého, s cieľom priviesť ich do plnosti milosti, „kým nedospejeme - ako hovorí svätý Pavol - k miere plného Kristovho veku“ (Ef 4,13). **-jš-**

Posolstvo Svätého Otca v súvislosti s tornádom v Missouri

Vatikán (25. mája, RV) – Z dôvodu tragickej prírodnej katastrofy, ktorá v podobe tornáda zasiahla mesto Joplin v americkom štáte Missouri, zaslal kardinál Tarcisio Bertone, vatikánsky štátny sekretár, Mons. Jamesovi V. Johnstonovi, miestnemu diecéznemu biskupovi v mene Svätého Otca toto posolstvo: „Svätý Otec s hlbokým zármutkom sledoval dôsledky katastrofického tornáda, ktoré zasiahlo mesto Joplin v nedeľu a žiada Vás, aby ste odovzdali celej komunite uistenie o jeho blízkosti v modlitbách. Vo vedomí tragických strát na životoch a nesmiernej práce, ktorá bude potrebná k rekonštrukciám, prosí Boha, milosrdného Otca, aby udelil večný odpočinok zosnulým, útechu trpiacim a posilu a nádej všetkým, ktorí prišli o domovy alebo sú zranení. Miestnym občianskym a náboženským predstaviteľom ako aj všetkým zainteresovaným, Jeho Svätosť vyprosuje Božie dary múdrosti, statočnosti a vytrvalosti v každom dobre.“

-fr-

Benedikt XVI. bulharskej delegácii pri príležitosti sviatku sv. Cyrila a Metoda

Vatikán (23. mája, RV) - Svätý Otec prijal na audiencii delegáciu Bulharska pod vedením predsedníčky parlamentu Cecky Čačevy. Pre Bulharov je zajtrajší deň, 24. máj, sviatkom sv. Cyrila a Metoda, je ich štátnym sviatkom, dňom písomníctva, kultúry a osvety. Pri tejto príležitosti sa každoročne koná púť k hrobu sv. Cyrila v Bazilike sv. Klementa v Ríme. Delegácia navštívi aj kostol sv. Vincenza e Anastasia, neďaleko fontány di Trevi, ktorý v roku 2002 zveril pravoslávnej bulharskej komunite blahoslavený pápež Ján Pavol II. Pápež Benedikt XVI. sa po úvodných pozdravoch vo svojom príhovore zameral na aktuálny odkaz svätých solúnskych bratov nielen pre Bulharsko, ale pre celú Európu:

„Cyril a Metod boli «živým evanjeliom» a výrečným znamením dobroty nášho Pána, preto ich svedectvo ľahšie oslovilo ľudí tej doby. Pre národy Európy, ktoré sa v posledných rokoch otvárajú novým perspektívam spolupráce, títo dvaja veľkí svätci pripomínajú, že ich jednota bude pevnejšia, ak bude budovaná na základe spoločných kresťanských koreňov. V skutočnosti, v spleťtej histórii Európy kresťanstvo je centrálnym a rozhodujúcim prvkom. Kresťanská viera formovala kultúru starého kontinentu a je spojená s jeho históriou do takej miery, že by nemohla byť pochopiteľnou, ak by sa nevzťahovala na udalosti, ktoré poznačili prvé veľké obdobie evanjelizácie, a potom storočia, v ktorých kresťanstvo preberalo čoraz väčšiu rolu. Je preto dôležité, aby Európa mohla rásť aj v duchovnej dimenzii, v nadväznosti na svoju lepšiu históriu. Jednota kontinentu, ktorá postupne dozrieva v povedomí a definuje sa aj na politickej scéne, je perspektívou veľkej nádeje. Európania sú povolaní, aby sa usilovali o vytváranie podmienok hlbkej súdržnosti a účinnej spolupráce medzi národmi. Ak chcete novú Európu stavať na pevných základoch, nestačí apelovať na čisto ekonomické záujmy, ale je nevyhnutné spoliehať sa skôr na skutočné hodnoty, ktoré majú základ v univerzálnom mravnom zákone, vpísanom do srdca každého človeka. Úprimne dúfam, že morálne a kultúrne dedičstvo svätých Cyrila a Metoda v každom z vás bude oživovať túžbu po zvelaďovaní duchovného dedičstva vášho národa a súčasne po otvorenosti a vzájomnom spoločenskom rešpekte. Kiežby toto naše stretnutie bolo motiváciou k vytváraniu ďalších vzťahov bratstva a solidarity. Nech Pán žehná vašu drahú krajinu a všetkých jej obyvateľov.“

-jak-

Delegácia Macedónskej republiky na audiencii u Benedikta XVI.

Vatikán (23. mája, RV) – Pápež Benedikt XVI. sa stretol s delegáciou Macedónskej republiky (Bývalá juhoslovanská republika Macedónsko). Stretnutie sa uskutočnilo pri príležitosti sviatku svätých Cyrila a Metoda, patrónov Európy, ktorý sa v Pravoslávnej cirkvi slávi zajtra. Pápež v úvode svojho príhovoru pozdravil macedónskeho prezidenta, členov vlády a reprezentantov Katolíckej a Pravoslávnej cirkvi. Ďalej povedal:

„S veľkou radosťou sa s vami stretávam a srdečne vás pozdravujem. Sviatok svätých Cyrila a Metoda je pre nás všetkých dôvodom veľkej radosti. Títo svätí bratia – pozvaní k slovanským národom – ohlasovali Evanjelium uprostred mnohých ťažkostí, no vždy boli podporovaní nezlomnou dôverou v Pána. Oni boli naplnení túžbou zvestovať Kristovo evanjelium. Snažili sa odovzdať kresťanské učenie tým, že ho zachytili v knihách napísaných v slovanskom jazyku. Bez pochyb bola toto rozhodujúca udalosť pre vznik a rozvoj slovanskej spoločnosti a kultúry vo všeobecnosti.“

Svedectvo a učenie sv. Cyrila a Metoda sú stále aktuálne či už pre tých, ktorí ohlasujú evanjelium, ako ja pre tých, ktorí sú povolaní k tomu, aby riadili celé národy. Životy týchto mužov boli úplne zasvätené apoštolskej službe a Božiemu zámeru urobiť posolstvo Zjavenia pochopiteľným a prístupným pre všetky národy. Práve toto posolstvo sa stalo základom jednoty pre mnohé tradície a kultúry navonok odlišné. Práve prijatím Božieho plánu národy nájdu základy, na ktorých možno vytvoriť spoločnosť preniknutú duchom zmierenia a pokojného spoluzitia.“

-fr-

Podpísanie dohody medzi Svätou stolicou a Chorvátskom o katolíckych školách

Vatikán/Chorvátsko (24. mája, RV) - Dôležitou diplomatickou udalosťou Svätej stolice, ktorá sa udiala v pondelok, bola novelizácia zmluvy medzi Svätou stolicou a Chorvátskou republikou, ktorá bola podpísaná pred 15 rokmi. Novela sa týka spolupráce Chorvátskej republiky a Katolíckej cirkvi v kultúrnej a vzdelávacej oblasti. V dokumente je Katolíckej cirkvi priznané právo zakladať školy akéhokoľvek stupňa a potvrdzuje doterajšiu povinnosť štátu voči týmto školám, vrátane platiev učiteľov. Včerajšia dohoda ďalej upravuje spôsob zápisu do katolíckych škôl, typ ponúkaného vzdelávania, menovanie profesorov a schvaľovanie štatútov katolíckych škôl v súlade s chorvátskym zákonom. Chorvátska premiérka Jadranka Kosorova vo svojom príhovore počas podpisovania novely zdôraznila dôležitosť zmluvy v kontexte blížiacej sa apoštolskej návštevy, ktorú Benedikt XVI. uskutoční v Chorvátsku v dňoch 4. a 5. júna. **-fr-**

Pápež potvrdil voľbu vyššieho arcibiskupa Sýrskomalabarskej cirkvi v Indii

Vatikán (26. mája, RV) – Pápež Benedikt XVI. - v súlade s kánonom 153 Kódexu kánonov východných cirkví - potvrdil voľbu Mons. Georga Alencherryho (1945), sýrskomalabarského biskupa v Thuckalay v Indii, ktorý bol 24. mája 2011 kánonicky zvolený za vyššieho arcibiskupa sýrskomalabarskej arcidiecézy Ernakulam-Angamaly. Voľba sa konala počas biskupskej synody Sýrskomalabarskej cirkvi v kláštore na Mount Saint Thomas pri Kerale v Indii. **-jak-**

Svetový kongres k 50. výročiu encykliky Mater et magistra

Vatikán (16. mája, RV) – „Pravda, láska a spravodlivosť sú nevyhnutné na prekonanie súčasnej globálnej nerovnováhy“ - povedal dnes pápež Benedikt XVI. účastníkom Svetového kongresu, organizovaného Pápežskou radou Iustitia et pax pri príležitosti 50. výročia encykliky Mater et magistra (Matka a učiteľka), napísanej blahoslaveným Jánom XXIII. v roku 1961. Svätý Otec spomenul aj 70. výročie prvej sociálnej encykliky Leva

XIII. Rerum novarum. V príhovore sa pápež obrátil na 200 poslucháčov, zhromaždených v Klementínskej sále vo Vatikáne, s poukázaním na veľkú aktuálnosť týchto dokumentov a vôbec sociálnej náuky Cirkvi v dnešnom v globalizovanom svete. Povedal:

„V Mater et Magistra pápež Roncali – anticipujúc blahoslaveného Jána Pavla II. - víziou Cirkvi v službách ľudskej rodiny, predovšetkým prostredníctvom jej špecifického poslania evanjelizácie, myslel na sociálnu náuku ako na základný prvok tohto jej poslania, pretože je «neoddeliteľnou súčasťou kresťanského chápania života (porov. č. 206). Podľa blahoslaveného Jána Pavla II. sociálna náuka Cirkvi má ako svetlo Pravdu, ako hnaciu silu Lásku, ako cieľ Spravodlivosť» (porov. č. 209).“

Túto víziu sociálnej náuky, ako poznamenal Svätý Otec, prevzal aj do svojej sociálnej encykliky Caritas in veritate na potvrdenie kontinuity, ktorá zjednocuje celý súbor sociálnych encyklik. „Pravda, láska, spravodlivosť, uvedené v Mater et Magistra, spolu s princípom univerzálneho rozdeľovania dohier, ako základné kritériá na prekonanie sociálnych a kultúrnych rozdielov, zostávajú piliermi interpretácie a tiež riešením nerovnováhy dnešnej globalizácie.“

Benedikt XVI v tejto súvislosti podotkol, že bez správneho pochopenia pojmu dohier, stráca svoj zmysel aj pojem spravodlivosti a lásky. V praktickej rovine sa tak rodí a prehĺbuje materiálna nerovnosť, ktorá charakterizuje našu dobu.

„Nemenej znepokojujúce sú javy spojené s finančným, ktoré sa po vyhranenej fáze krízy vrátilo k starým praktikám, vedúcim k neobmedzeným špekuláciám. Tieto špekulácie spôsobujú škody potravinám, vode aj pôde, čo vedie k ďalšiemu ochudobňovaniu tých, ktorí v núdzi už žijú. Rast cien primárnych energetických zdrojov, spojený s hľadaním alternatívnych energetických zdrojov, k čomu dochádza často v snahe o rýchly zisk, má negatívny dopad na životné prostredie a na samotného človeka.“

V súvislosti s poslaním Cirkvi v spoločnosti pápež potvrdzuje vedúcu úlohu laikov a vyzýva ich, aby boli „pripravení duchovne, profesionálne a eticky“. Potom cituje Mater et Magistra, keď hovorí o „legitímnom pluralizme medzi katolíkmi v realizácii sociálnej náuky“:

„Môžu aj medzi čestnými a úprimnými katolíkmi vzniknúť rozdiely v názoroch. Ak k tomu dôjde, nech nikdy nejdú pod hranicu vzájomnej úcty, rešpektu a dobrej vôle určiť styčné body pre včasné a efektívne opatrenia: nech sa neuzavrú v nekonečných diskusiách pod zámienkou dobra, nech nezabudnú na to dobro, ktoré je možné a preto nutné.“

Pápež Benedikt XVI. v závere príhovoru účastníkom kongresu o sociálnej náuke Cirkvi pripomenul mnohé príklady, potvrdzujúce skutočnosť, že Cirkev je zaangażovaná v spoločnosti a zoči-voči svetu, ktorý je často „zahľadený do seba“ a „beznádejný“, ponúka „svedectvo dobrého života podľa evanjelia“, podľa logiky „lásky a bratstva“.

-jak-

Okružný list Kongregácie pre náuku viery biskupským konferenciám

Vatikán (16. mája, RV) - Kongregácia pre náuku viery zaslala okružný list na pomoc biskupským konferenciám pri príprave konkrétnych postupov pri riešení prípadov sexuálneho zneužívania mladistvých zo strany kleru. Príprava dokumentu bola ohlásená už v júli, pri príležitosti publikovania nových noriem, ktorými bol aktualizovaný apoštolský list vo forme motu proprio s názvom „Sacramentorum sanctitatis tutela“, ktorý v r. 2001 napísal Ján Pavol II. Dokument je sprevádzaný listom kardinála Williama Levadu, prefekta Kongregácie pre náuku viery, ktorý v ňom objaňuje jeho podstatu a ciele.

Okružný list obsahuje niektoré všeobecné pokyny, ktoré je nevyhnutné adaptovať na rozdielne kontexty v jednotlivých krajinách sveta, berúc ohľad na konkrétne situácie v jednotlivých regiónoch, ktoré jurisdikčne riadia jednotliví biskupi. Tieto všeobecné pokyny majú garantovať spoločný postup v rámci jednotlivých biskupských konferenciách i vzájomne medzi viacerými biskupskými konferenciami.

V liste sú zdôraznené dve skutočnosti, ktoré je nevyhnutné zahrnúť do konkrétnych postupov biskupských konferencií pri riešení prípadov sexuálneho zneužívania mladistvých zo strany kleru:

1, výzva riešiť jednotlivé kauzy okamžite a účinne s jasnými, konkrétnymi normami, prispôbenými miestnej situácii, vrátane zapojenia civilných noriem a autorít

2, výzva rešpektovať jednoznačnú kompetenciu diecéznych biskupov a rehoľných predstavených v tejto materii

Samotný okružný list je pomerne krátky, skladá sa z troch častí:

Prvá obsahuje všeobecné pokyny a rady, ako napríklad: prioritná pozornosť pre obeť (vypočutie, duchovná a psychologická asistencia obetiam i rodinným príslušníkom), príprava preventívnych programov pre vytvorenie bezpečných prostredí pre mladistvých, zodpovedná formácia budúcich kňazov a rehoľníkov a výmena informácií o nich v prípade preloženia na iné miesto pôsobenia. Ďalej napríklad trvalá formácia kňazov, výchova k zodpovednosti, ale aj dôsledná rehabilitácia dobrej povesti v prípade nespravodlivého obvinenia. Dokument v tejto časti zdôrazňuje kooperáciu s civilnými autoritami a taktiež fakt, že tieto normy treba aplikovať nielen na obvinených klerikov, ale aj na personál, ktorý pracuje v cirkevných štruktúrach a inštitúciách.

Druhá časť obsahuje v súčasnosti platnú kánonickú legislatívu po jej novelizácii v roku 2010. Je tu zhrnutý procesuálny postup nasledujúci po obvinení, ako aj cirkevné tresty, ktoré môžu byť aplikované na vinníkov, vrátane zbavenia klerického stavu.

Tretia časť vymenúva sériu užitočných pripomienok pri formulovaní konkrétnych postupov jednotlivých biskupov a rehoľných predstavených. Je tu zdôraznená pri-

márna zodpovednosť biskupa a rehoľného predstaveného za jednotlivé kauzy, ktorá nemôže byť nahradená inými dozornými a podpornými orgánmi, hoci by boli akokoľvek potrebné a užitočné. Okružný list Kongregácie pre náuku viery je novým krokom Cirkvi, mimoriadne dôležitým, pri uvedomovaní si nevyhnutnosti a urgentnosti účinne a prezieravo odpovedať na sexuálne zneužívanie zo strany kleru, v snahe o obnovu plnej kredibility poslanca Cirkvi.

-Pr-

90. výročie založenia Katolíckej univerzity v Miláne

Vatikán (21. mája, RV) - V sobotu celebroid malánsky arcibiskup kardinál Dionigi Tettamanzi v Bazilike svätého Petra v Ríme slávnostnú sv. omšu pri príležitosti 90. výročia založenia Katolíckej univerzity Najsvätejšieho srdca v Miláne. Študenti, profesori i ostatný personál katolíckej univerzity spolu s pápežom oslávili toto výročie. Benedikt XVI. prijal v Aule Pavla VI. milánskeho arcibiskupa a všetkých pútnikov na osobitnej audiencii.

Svätý Otec v príhovore na audiencii povedal: „Viera a kultúra sú neoddeliteľne spojené. No súčasný dôraz na „produktívne“ vedné disciplíny, najmä v technologických a ekonomických odvetviach, ktoré sú poznačené rapidným rozvojom, je sprevádzaný redukováním ľudských obzorov iba na úroveň toho, čo sa dá odmerať. Humanistické vedy sa zdajú byť postihnuté „postupným úpadkom“ a súčasná kultúra sa snaží posunúť náboženstvo mimo hraníc racionality. Keďže empirické vedy monopolizujú oblasť rozumu, zdá sa, akoby už viac nebolo dôvodov prečo veriť. Preto náboženská dimenzia býva vyhnaná iba do sféry vlastného zmýšľania a súkromia.“

Pápež práve v tomto kontexte zdôraznil úlohu Katolíckej univerzity, ako „schola humanitas“, v ktorej sa pestuje „poznávanie života“ a odovzdáva sa poznávanie skutočných životných hodnôt. „Kresťanská perspektíva neprotirečí vedeckému poznaniu a objavom ľudského umu. Naopak, je horizontom zmyslu, cestou k plnej pravde a vedie k autentickému rozvoju,“ povedal Svätý Otec.

„Katolícka univerzita je preto povolaná k tomu, aby sa stala miestom, v ktorom sa zhmotní mimoriadnym spôsobom toto otvorenie sa pre vedomosti, túžba po pravde, záujem o históriu človeka, ktoré charakterizujú autentickú kresťanskú spiritualitu.“

„Bez orientácie smerom k pravde, bez pokorného a odvážneho postoja hľadania pravdy sa každá kultúra postupne rozpadá, upadá do relativizmu a stráca sa v pomínavosti dejín. Naopak slúžiť človeku znamená realizovať pravdu v láske. Znamená milovať život, vždy ho rešpektovať, počnúc situáciami, v ktorých je najzraniteľnejšia a bezbranná. Toto je našou úlohou, obzvlášť v časoch krízy: dejiny ukazujú, že dôstojnosť človeka bola plne uznaná až vo svetle kresťanskej viery.“

-Pr-

Kongres o pastorálnej teológii na Pápežskej lateránskej univerzite

Vatikán/Taliansko (17. mája, RV) - „Je nevyhnutné, aby sa z pastorálnej teológie stala skutočná teológia svedectva“, povedal Mons. Enrico dal Covolo, rektor Pápežskej lateránskej univerzity, počas dnešného otvorenia kongresu na tému: „Pastorálna teológia v Taliansku“, ktorý organizuje Pápežský pastorálny inštitút „Redemptor Hominis“ spomínanej univerzity. Rektor ďalej poznamenal, že „je dnes potrebné odstrániť predsudok, že pastorálna teológia je akýmsi zhrnutím ostatných teologických disciplín, alebo sériou užitočných rád k duchovnému vedeniu duší. Pastorálna teológia je syntetickou disciplínou, ktorá je schopnou postaviť sa pohotovostnému stavu vo výchove a vzdelávaní, v ktorom sa nachádzame a taktiež je privilegovanou cestou pre formovanie vychovávateľov mládeže.“ Mons. dal Covolo ďalej pokračoval zdôraznením, že pastorálna teológia má plné vedecké a epistemologické odôvodnenie. „Je však potrebné vypracovať model novej evanjelizácie, ktorá by bola dialogická, interkulturálna a oslobodzujúca“, zakončil svoj príhovor rektor Pápežskej lateránskej univerzity.

-fr-

Nosnou témou zhromaždenia bola „Nulová chudoba – jedna ľudská rodina“, ktorá pramení z celoeurópskej kampane boja proti chudobe a sociálnemu vylúčeniu. Delegáti sa v tejto súvislosti zaoberali strategickým plánom pôsobenia Caritas Internationalis na roky 2011-2015. Májové generálne zhromaždenie sa konalo v čase, ktorý je pre organizáciu veľmi dôležitý, nakoľko aktuálne prebieha revízia jej štatútu a poriadku zo strany Svätej stolice.

Účastníkov stretnutia prijal 27. mája na osobitnej audiencii pápež Benedikt XVI.

Caritas Internationalis bola založená v roku 1951 trinástimi katolíckymi charitatívnymi organizáciami, za účelom lepšej koordinácie humanitárnych aktivít Cirkvi. Dnes má konfederácia 165 členov a pomáha miliónom chudobných a núdznych vo všetkých končinách. Súčasným prezidentom je kardinál Oscar Rodríguez Maradiaga, arcibiskup Tegucigalpy, ktorý uviedol, že organizácia „slávi 60 rokov odpovedí na ľudské utrpenie v nespravodlivom svete“. Medzi hosťami, ktorí vystúpia na generálnom zhromaždení, budú kardinál Tarcisio Bertone, vatikánsky štátny sekretár; kardinál Robert Sarah, predseda Pápežskej rady Cor Unum; či kardinál Peter Turkson, predseda Pápežskej rady pre spravodlivosť a pokoj.

SIR/-dj-

Caritas Internationalis oslavuje 60 rokov pomoci chudobným

Organizácia Caritas Internationalis oslavuje 60 rokov pomoci chudobným a núdznym. Pripomenula si ich na generálnom zhromaždení, ktoré sa konalo v Ríme v dňoch 22. – 27. mája. Zúčastnilo sa na ňom viac ako 300 delegátov z celého sveta a jedným z hlavných bodov programu bola voľba nového vedenia pre budúce štyri roky. Opäť bol zvolený za prezidenta kardinál Oscar Andrés Rodríguez Maradiaga, arcibiskup Tegucigalpy. Kardinál Rodríguez Maradiaga uvádza dve hlavné výzvy, spojené s celosvetovým javom rýchlych zmien v spoločnosti, ktoré nemôže Caritas Internationalis v blízkej budúcnosti prehliadnuť:

„Nijaká chudoba a jedna ľudská rodina“ - bude motto Caritas Internationalis na najbližšie štyri roky. To sú dve hodnoty, na ktorých musíme pracovať: na znížení chudoby a tiež na vytváraní jednoty a spoločenstva v ľudskej rodine. Myslím, že to je veľmi dôležité, pretože, ako povedal Svätý Otec, je tu nebezpečenstvo, že banky - zabúdajúc na všetky strasti, ktoré sú dôsledkom hospodárskej krízy - sa vrátia opäť do praxe úveru a otvoria finančné špekulácie bez obmedzenia. Takže z našej strany máme v pláne pokračovať na tomto hlavnom projekte boja proti chudobe a v podpore solidarity“

Konferencia v Ríme o obchodovaní s ľuďmi

Vatikán/USA (17. mája, RV) – „Budovanie mostov slobody“ - taký je názov konferencie o obchodovaní s ľuďmi, ktorú organizuje Veľvyslanectvo USA pri Svätej stolici a Univerzita sv. Tomáša v Miami (Florida). Medzinárodné podujatie, ktoré sa bude zaoberať otázkou skončovania s moderným otroctvom, sa začne zajtra 18. mája o 9.00 hod. v Palazzo della Cancelleria v Ríme.

Cieľom stretnutia je zhodnotenie rozsahu tohto javu, vyzdvihnutie osvedčených postupov a identifikovanie silných a slabých stránok v oblasti boja proti obchodovaniu s ľuďmi. Účastníci si vymenia informácie užitočné pre mobilizáciu a koordináciu spoločného úsilia medzinárodných a národných organizácií, verejných i súkromných, svetských i cirkevných združení v boji proti otroctvu. Konferenciu otvorí arcibiskup Antonio Maria Veglió, predseda Pápežskej rady pre migrantov a cestujúcich a veľvyslanec USA pri Svätej stolici Miguel Humberto Díaz. Diskusia sa bude opierať o príspevky politikov, diplomatov a členov medzivládnych agentúr, akademikov, náboženských predstaviteľov a pastoračných pracovníkov, zapojených do pomoci obetiam obchodovania s ľuďmi.

-jak-

Kardinál Schönborn: Kresťanskí prisťahovalci sú darom

Rakúsko (26. mája, RV) – „Prítomnosť kresťanov, ktorí sa prisťahovali do Viedne a iných veľkých miest, je darom pre Európu“ – povedal viedenský arcibiskup kardinál Christoph Schönborn minulú nedeľu počas veľkej slávnosti s názvom „Som kresťanom vo Viedni“. Vyše 20% katolíkov žijúcich vo Viedni je prisťahovalcami. Podujatie bolo organizované pre kresťanských cudzincov, ktorí žijú v hlavnom meste Rakúska. „Európa riskuje, že vytratením života podľa evanjelia zabudne na svoje vlastné korene“, povedal kardinál pre agentúru Sir a dodal, že „kresťania, ktorí sem prichádzajú z iných kontinentov, napomáhajú tomu, aby kresťanstvo u nás nezmizelo, naopak, aby nadobudlo nový život.“ Zdôraznil zmierujúci charakter spoločne zdieľanej viery: „Ľudia všetkých kultúr sú Cirkvou prijímaní, a to je znamením jednoty. Kde sa žije vo viere v Ježiša Krista, sa ľudia rôznych kultúr stretávajú ako bratia a sestry a rozdiely nie sú dôvodom pre konflikt, ale prostriedkom obohatenia.“

Počas nedeľnej slávnosti, ktorá vyvrcholila svätou omšou slávenou v niekoľkých jazykoch, ktorej predsedal pomocný viedenský biskup Mons. Franz Scharl, sa prezentovalo 31 existujúcich národnostných komunít prostredníctvom kultúrno-hudobných programov, ale aj cez ochutnávku národných kulinárskych špecialít. **-jak-**

Návrh majetkového vyrovnania medzi štátom a cirkvami v ČR nadobúda konkrétne kontúry

Vládny návrh, týkajúci sa reštitúcie cirkevného majetku, bude predložený zástupcom cirkví a náboženských spoločností v Českej republike 30. mája, zo strany ministra kultúry Jiřího Bessera. Podľa predpokladov sa vládna komisia bude usilovať vrátiť v rámci reštitúcií čo najväčšie možné množstvo pozemkov, lesov a nehnuteľností. O finančnej kompenzácii sa bude uvažovať iba v prípadoch, že vrátenie majetkov nebude z nejakého zásadného dôvodu možné. Odhadovaný objem reštitúcií vo forme peňazí by mohol i tak dosiahnuť niekoľko desiatok miliárd českých korún. Konkrétny návrh ministra kultúry bude otvorený pre pripomienky a návrhy zo strany cirkví. Ministerstvo pôdohospodárstva už dokončilo súpis pozemkov a lesov, ktoré môže vrátiť v rámci cirkevných reštitúcií. Podľa informácií Tlačového strediska Českej biskupskej konferencie by štát mohol do konca tohto roka previesť na cirkvi 95% ich bývalých lesov a pozemkov, v závislosti na výsledku rokovaní. Vláda sa usiluje o to, aby bolo čerpaných čo najmenej finančných

prostriedkov zo štátneho rozpočtu. Konečná verzia majetkového vyrovnania medzi štátom a cirkvami by mala byť pripravená do roku 2012. **TS ČBK/dj**

Zomrel arcibiskup Karel Otčenášek

Česká republika (24. mája, RV) – V pondelok v Hradci Králové vo veku 91 rokov zomrel Mons. Karel Otčenášek, arcibiskup a emeritný biskup královohradeckej diecézy. Za svoj prínos pre vieru a mimoriadne osobnostné kvality ho pápež Ján Pavol II. ocenil titulom arcibiskupa. Karel Otčenášek bol v roku 1950 poverený vedením královohradeckej diecézy pápežom Píom XII., ale úradu sa kvôli perzekúcii zo strany komunistického režimu mohol ujať až po štyridsiatich rokoch, teda v roku 1990. Bol odsúdený za vlastizradu na 13 rokov väzenia. Trest si odpýkal v Leopoldove, Mírove a vo Valdiciach. V posledných rokoch svojho života sa Mons. Karel Otčenášek neustále aktívne podieľal na rozvoji duchovných hodnôt spoločnosti. Podľa biskupa Jana Vokála po sebe Karel Otčenášek zanechal veľký morálny odkaz: „Pán arcibiskup Karel Otčenášek mi zostane v pamäti nielen ako výnimočný pastier našej diecézy, ale tiež ako mimoriadna osobnosť dejín Cirkvi v Európe. Nakoniec, je i mojím osobným vzorom na ceste ku kňazstvu. Sprewádzajme ho svojou modlitbou a hlavne zostaňme verní jeho vzácnemu duchovnému odkazu“, povedal biskup Jan Vokál o arcibiskupovi Karlovi Otčenášskovi. **-pd-**

Biskupi Anglicka a Walsu opätovne zavádzajú piatkový pôst

Biskupi Anglicka a Walesu plánujú opäť zaviesť piatkový pôst, ako pokánie, v rámci ktorého sa veriaci identifikujú s ukrižovaným Kristom. Rozhodnutie bolo zverejnené po ich jarnom plenárnom zasadnutí, ktoré sa skončilo v uplynulých dňoch a uplatňovať sa začne 16. septembra. „Každý piatok je Cirkvou vyhradený ako zvláštny deň pokánia, pretože je to deň smrti nášho Pána,“ uvádza sa v komuniké, poukazujúc na to, že cirkevné právo vyžaduje od katolíkov, aby sa počas piatkov zdržali konzumácie mäsa alebo iného druhu jedla, alebo aby vykonali nejakú inú formu pokánia, ustanovenú biskupskou konferenciou. „Biskupi sa rozhodli pre opätovné zavedenie piatkového pôstu do života veriacich ako jasného a osobitého znaku ich katolíckej identity“, uvádza ďalej komuniké. Dátum 16. september bol stanovený v súvislosti s pripomenutím si minuloročnej apoštolskej cesty pápeža Benedikta XVI. do Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Írska. **SIR/-dj-**

Vojenský biskupi Slovenska a Maďarska majú recept na dobré vzťahy Slovákov a Maďarov

14. mája 2011 sa v juhomadarskom Zalaváre stretli vojenský biskupi Slovenska a Maďarska Mons. František Rábek a Mons. László Bíró na mieste, kde stál kedysi Blatnohrad a sídlo kniežaťa Pribinu a jeho syna Kocel'a. Spoločne si uctili pamiatku slovanských vierozvestcov sv. Cyrila a Metoda, ktorí v týchto miestach pôsobili a prispeli tak k formovaniu kresťanskej viery pre oba národy.

Po štátnych hymnách si prítomní účastníci slávnosti vypočuli historický exkurz životom a dielom sv. Cyrila a Metoda zvlášť na území súčasného Maďarska. Postupne sa prihovorili aj zástupca ministerstva obrany Maďarskej republiky plk. Tibor Bozó a obaja vojenský biskupi. Plk. Bozó vo svojom príhovore okrem iného vyzdvihol slovensko - maďarskú vojenskú spoluprácu a povedal: „Slovenskí a maďarskí vojaci na Cypre dávajú živý príklad takéhoto spoločného úsilia o mier tisíce kilometrov od svojich vlastí pre obyvateľov ostrova, aby mohli žiť v pokoji a mieri. Nech príklad sv. Cyrila a Metoda posilňuje spoločné úsilie oboch našich národov a nech je najlepším vzorom aj pre našich vojakov.“

Maďarský vojenský biskup Mons. Bíró zo svojho pohľadu povedal: „Sv. Cyril a Metod svojimi osobnosťami a činnosťou v prospech bratských cirkví vzbudzujú v každom kresťanovi túžbu po spoločenstve a jednote. Každý národ a každá kultúra však musia byť otvorené aj pre iné tradície, lebo ak by sa uzatvárali len do seba, môžu stratiť veľa zo svojich hodnôt. Byť kresťanom znamená budovať spoločenstvo Cirkvi doma i vo svete. K tomu potrebujeme vzájomné porozumenie, ochotu k spolupráci a vzájomnú výmenu duchovných a kultúrnych dobier.“

Ordinár Rábek zvlášť maďarskému vojenskému biskupovi Bírovi vyjadril poďakovanie za úsilie o budovanie vzájomných vzťahov medzi Slovákami a Maďarmi aj touto slávnosťou, na ktorú ho ako spolubrata v biskupskej službe v prostredí ozbrojených síl pozval a povedal: „Chcem vyjadriť vďaku Vám, bratia Maďari, za to, že tu uchováate pamiatku na spolupatrónov Európy a že si ich tu uctieate. Tým potvrdzujete všeobecnú skúsenosť, že svätci – čiže ľudia, ktorí dokonale nasledujú Krista – nás spájajú pri rešpektovaní národných a kultúrnych rozdielností. Uctievanie si svätých Solúnskych bratov, pripomínanie si ich geniálneho misijného diela nech je pre nás všetkých aj výzvou oživovať a prehĺbovať naše kresťanské korene a s pomocou nasledovania Kristovej pravdy a lásky s úctou rešpektovať národné a kultúrne rozdielnosti a navzájom sa nimi obohacovať.“

V rámci pietneho aktu pred očami verejnosti z Maďarska i zo Slovenska položili k súsošiu sv. Cyrila a Metoda vence obaja biskupi, i predstavitelia Ozbrojených síl Maďarskej republiky a miestnej samosprávy. V miestnom farskom kostole biskupi spolu s vojenskými kap-

lánmi oboch armád následne celebroidli slávnostnú sv. omšu. Hlavným celebrantom a slávnostným kazateľom bol ordinár Rábek. Vo svojej homílii vyzdvihol zvlášť knieža Kocel'a, o ktorom povedal: „Kocel' je predstaviteľom kresťanského laika, muža, vojaka, politika – ktorý chápe svoje postavenie ako službu dobru ľudí, ktorý napomáha konanie dobra a spravodlivosti a ktorý si uvedomuje, že k plnému dobru človeka patrí aj vzdelanie, kultúra a hlavne dobre pochopená, prijatá a žitá kresťanská viera. Je to muž – podobne ako neskôr svätý kráľ Štefan – ktorý napomáha Cirkev a jej pôsobenie, lebo vie, že v nej sa ľudia stretávajú s Bohom a s Jeho životodarnou láskou. Svätý Otec Benedikt XVI. nás vyzýva v tradične kresťanských krajinách, ktorých obyvatelia však už berú vieru iba povrchne alebo ju opustili, uskutočňovať novú evanjelizáciu. Apoštoli Slovanov, svätí Cyril a Metod sú nám vzorom apoštolskej horlivosti; knieža Kocel' by mal svojím postojom inšpirovať všetkých, ktorí z pozície svojej funkcie a možnosti sú schopní napomáhať šírenie dobra, pôsobenie Cirkvi – a to aj v radoch vojakov, aby sa o to veľkodušne snažili.“

Tibor Ujlacký

Vo Višňovom ďakovali rodičia kňazov

V Nedeľu Dobrého pastiera sa na mariánskom pútnickom mieste vo Višňovom pri Žiline konala Druhá ďakovná púť rodičov kňazov. „Chceme sa modliť za nové povolania, chceme ďakovať, chceme prejaviť vďačnosť otcom a mamám, lebo dnes kňazstvo nie je veľmi atraktívne, ale je často spojené s mnohými bolesťami. Rodičia musia mnohokrát prekonať rôzne útoky, ale keď človek ide s vierou, Boh nám vždy silu dá,“ priblížil význam púte správca farnosti Višňové a súdny vikár Žilinskej diecézy Jozef Bagin.

Program púte sa začal modlitbou posvätného ruženca rodičov kňazov a bohoslovcov. Nasledovali svedectvá žilinských bohoslovcov i priblíženie „bežného“ života v kňazskom seminári. Slávnostnú svätú omšu celebraval žilinský diecézny biskup Mons. Tomáš Galis. V homílii poďakoval rodičom kňazov, že ich vychovali pre Krista a zároveň ich povzbudil, aby ich neustále podporovali modlitbami a obetami. „Pokiaľ my, vaši synovia a dcéry, budeme mať v našich rodinách zázemie modlitieb a obetí, ktorými budete podporovať naše apoštolské, rehoľné, či misionárske povolanie, určite sa budeme aj my snažiť dávať príkladné, osobné a nebojácné svedectvo ostatným,“ zdôraznil biskup a zároveň vyjadril prosbu, aby sa v budúcnosti na púti stretávali nielen rodičia kňazov, ale aj iných zasvätených osôb. Po sv. omši sa kňazi, bohoslovci a rodičia i príbuzní kňazov stretli pri spoločnom obede. Program vyvrcholil eucharistickou adoráciou za povolania a spievanými večerami.

Peter Holbička, hovorca Žilinskej diecézy

7. rozhlasová púť Rádía Lumen do Krakova

O k o l o
25.000
pútnikov
z celého
Sloven-
ska sa
v sobotu
14. mája
2011
stretlo na
Siedmej
rozhlaso-
vej púti
R á d i a
L u m e n
v Sank-
tu á r i u
Božieho
milosr-
denstva
v Kra-
k o v e
- Lagiev-
nikách.



Jej téma znela: Boží sluha pápež Ján Pavol II. - apoštol Božieho milosrdenstva a ctiteľ sv. Cyrila a Metoda. „Chceme priblížiť misiu sv. Cyrila a Metoda, posilniť spoločenstvo poslucháčov a zároveň sa poďakovať za blahorečenie Jána Pavla II.“, zhrnul ciele púte generálny riaditeľ rádía Lumen Juraj Spuchľák.

Na úvod pútnikov privítal krakovský pomocný biskup Mons. Ján Zajonc. Prihovorila sa im aj sestra predstavená Kongregácie sestier Matky Božieho Milosrdenstva v Krakove. Po svätom ruženci nasledovala svätá omša s Eucharistickou adoráciou. V jej úvode Slovákov pozdravil krakovský arcibiskup kardinál Stanisław Dziwisz. „Keď už bol blahoslavený pápež Ján Pavol II. veľmi chorý, jedna z jeho posledných apoštolských ciest smerovala práve na Slovensko. Keď teraz pozerám na túto vašu veľkú púť, tak si myslím, že mu svojou prítomnosťou odplácate to, že on prichádzal za vami na Slovensko,“ povedal kardinál. Hlavným celebrantom svätej omše bol kardinál Jozef Tomko, koncelebroval košický arcibiskup Mons. Bernard Bober a ďalší kňazi. V homílii kardinál pripomenul, že ľudia 21. storočia by mali byť milosrdní tak, ako je milosrdný náš Boh. „Prosme, aby naše srdcia boli čoraz viac milosrdné, otvorené pre skutky telesného i duchovného milosrdenstva. Buďte milosrdní a Boh bude milosrdný nám!“ - zdôraznil.

Počas obednej prestávky si pútnici mohli vypočuť pásmo o Jánovi Pavlovi II. a koncert gospelových piesní Ľudky Koščovej. Počas celého dňa mali tiež možnosť uctiť si relikvie blahoslaveného Jána Pavla II., sv. Cyrila i sv. sestry Faustíny. Rehoľné sestry z Kon-

gregácie sestier Matky Božieho milosrdenstva mali pripravenú prednášku na tému: Ján Pavol II. a Božie milosrdenstvo. Program vyvrcholil o 15. hodine Korunkou Božieho milosrdenstva a záverečným požehnaním pútnikov. **Júlia Kavecká, snímka Martin Magda**

Posviacka Zariadenia Sv. Kozmu a Damiána v Prešove

Dňa 12. mája 2011 sa uskutočnila posviacka zrekonštruovaného Domu sv. Kozmu a Damiána v Prešove. Slávnosť začala archijerejskou svätou liturgiou v Kaplnke Svätého Ducha v provinciálnom dome Kongregácie sestier služobníc Nepoškvrnenej Panny Márie. Svätú liturgiu celebroval vladyka Ján Babjak SJ, prešovský arcibiskup metropolita, kazateľom bol vladyka Milan Chatur CSSR, košický eparcha. Svoj príhovor začal prejavom vďačnosti sestrám za odvahu slúžiť chorým napriek tomu, že v súčasnej dobe je v našej spoločnosti táto práca málo uznaná a docenená. Povzbudil, aby sestry v modlitbe čerpali silu do zverenej služby v zdravotníckom a sociálnom zariadení.

Zhromaždení sa potom premiestnili do sídla Zariadenia Sv. Kozmu a Damiána. V kaplnke zasvätenej svätým lekárom a divotvorcom Kozmovi a Damiánovi hierarchovia posvätili oltár a bohostánok a následne celý interiér zariadenia. V kaplnke je prestol (oltár) a bohostánok umiestnený v jej strede. Predstavuje Ježiša Krista, ktorý je zdrojom a centrom nášho života a kde aj prítomní chorí budú nachádzať úľavu a čerpať každodennú posilu pri nesení kríža choroby.

Riaditeľka zariadenia sestra Daria Krajňáková krátko načrtla históriu jeho vzniku a poďakovala všetkým sponzorom, dobrodincom, priaznivcom a stavebným firmám za ich otvorené srdcia a pomoc pri rekonštrukcii. V duchu vďačnosti sa ku všetkým prítomným prihovорила aj generálna predstavená sestra Janice Soluková a ako spomienku na tento veľký deň podarovala pre zariadenie ikonu Presvätej Bohorodičky. Podobne aj vladyka Ján Babjak SJ zveril všetkých chorých a zamestnancov zariadenia do ochrany Presvätej Bohorodičky, čo symbolizuje aj ikona Bohorodičky ochrankyne, ktorú sestrám odovzdal. Provinciálna predstavená všetkým vyjadrila slová vďaky.

Slávnosťou sa zavŕšila rekonštrukcia zariadenia, do ktorého teraz budú presťahovaní pacienti. Jeho kapacitu tvoria trojlôžkové izby pre 20 pacientov a jeden apartmán. Zariadenie sv. Kozmu a Damiána ZOS a DSS vzniklo v roku 2001. Počas desaťročného pôsobenia bola poskytnutá zdravotnícko-sociálna a duchovná pomoc asi 400 klientom. Mnohí tu prežili posledné chvíle svojho života a zmierení, s pokojom v srdci, odišli k Pánovi.

Štefánia Jurčenkova

Dekrét o preklade a používaní knihy „Sväté prijímanie a kult eucharistického tajomstva mimo omše“

Dňa 19. mája 2011 bol vydaný Dekrét, týkajúci sa prekladu a používania liturgickej knihy „Sväté prijímanie a kult eucharistického tajomstva mimo omše“, ktorý za Konferenciu biskupov Slovenska podpísali predseda KBS Mons. Stanislav Zvolenský a predseda Liturgickej komisie KBS Mons. Stanislav Stolárik:

Liturgická komisia Konferencie biskupov Slovenska pripravila preklad knihy „Sväté prijímanie a kult eucharistického tajomstva mimo omše“, ktorý následne schválili biskupi Slovenska a potvrdila Kongregácia pre Boží kult a disciplínu sviatostí vo Vatikáne dekrétom zo dňa 11. marca 2011, pod číslom 665/10/L. Toto vydanie treba pokladať za „typické“ pre slovenský jazyk a úradné používanie v liturgii. Texty liturgickej knihy „Sväté prijímanie a kult eucharistického tajomstva mimo omše“ možno používať hneď po vydaní, záväznými sa však stávajú od Prvej adventnej nedele v roku 2011. **TK KBS/ dj**

Arcibiskup Bezák požehnal odlievanie bronzových plastík pre trnavskú katedrálu

13. mája 2011 sa trnavský arcibiskup Róbert Bezák zúčastnil na Velehrade na Morave v rámci projektu „Olivova premena katedrály“ prvého odlievania bronzových častí liturgických predmetov pre Katedrálu sv. Jána Krstiteľa v Trnave. Prvými odliatymi plastikami sú detaily krstiteľnice a ambony (kazateľnice) s nápisom In principio erat Verbum – Na počiatku bolo Slovo (citát z Evanjelia sv. Jána) a 12 hviezd, ktoré budú intarzované do dlažby okolo oltára.

V marci tohto roku arcibiskup navštívil akademického sochára Otmara Olivu, ktorý realizuje obnovu liturgického priestoru trnavskej katedrály, priamo v jeho ateliéri na Velehrade. Hotové už boli voskové modely kríža, ambony, spodnej časti krstiteľnice a hviezd. Oliva tvorí ďalšie voskové modely plastík pre trnavskú katedrálu. Odlievať sa budú postupne počas troch rokov. Celý proces odlievania sa začal o 3-tej hodine nadržanom v zlievarni Otmara Olivu na Velehrade, ktorá je pri jeho ateliéri. Trnavský arcibiskup požehnal oheň, ktorým boli zapálené obe odlievacie pece. Takýto skorý čas začiatku bol potrebný preto, aby mohlo odlievanie

prebiehať kontinuálne a tiež kvôli prevencii vzniku prasklín.

Majster Oliva už štvrtstoročie odlieva bronzové artefakty bez modernej techniky, len za pomoci niekoľkých zručných priateľov. Táto technika sa nazýva metóda strateného vosku. Celá procedúra prebiehala manuálne ako v minulosti. Formy boli vytvorené zo sadry a antuky podľa voskových modelov, ktoré sa neskôr v ohni roztopili. Na ich miesto bol naliaty bronz. Formy sa pred samotným procesom odlievania piekli v elektrickej peci, aby stvrdli a vydržali páľavu ohňa, ktorého teplota pri odlievaní bronzu bola vyššia ako 1000 stupňov Celzia.

V peciach bol už pripravený predtavený bronz. Od zapálenia ohňa po začatie samotného odlievania bolo potrebné bronz zahrievať štyri hodiny, aby mal správnu teplotu. Potom ho Otmar Oliva spolu s pomocníkmi nalieval do pripravených foriem. Bronz stuhol vo formách približne po hodine. Formy potom majster Oliva s priateľmi odstraňovali pomocou kladíviek. Nasledovať budú ďalšie úpravy ako pieskovanie a cižovanie. Okrem diel pre Trnavu Oliva zároveň odlieval aj diela pre starobylý kostol v Toskánsku.

Sochár Otmar Oliva pozval na túto zaujímavú akciu s neopakovateľnou atmosférou približne 40 priateľov a známych. Odlievania sa zúčastnili aj zástupcovia českých médií. Reportáž z odlievania, ktorú natočila Česká televízia, bude odprezentovaná 24. júna 2011, na sviatok Narodenia sv. Jána Krstiteľa v Katedrále sv. Jána Krstiteľa v Trnave. **Lucia Drábiková**

Poštová pečiatka s jezuitským emblémom

Pri príležitosti 450. výročia príchodu jezuitov na Slovensko bude Slovenská pošta používať príležitostnú pečiatku s jezuitským emblémom. Pečiatka sa bude používať v Trnave od 20. mája 2011 na Hlavnej pošte na Trojičnom námestí. Zobrazuje fragment dobového jezuitského emblému s písmenami IHS a nápisom SOCIETAS IESU, výrazný letopočet 1561, slová „Jezuiti na Slovensku“ a číslo 450.

Grafický návrh príležitostnej pečiatky vytvoril jezuita Adrián Čontofalský, iniciátorom myšlienky je predseda Spoločenstva kresťanskej filatelie na Slovensku Ján Vallo. Cieľom tohto počinu je pripomenúť širšej verejnosti kultúrny a duchovný význam pôsobenia jezuitov na Slovensku. Počiatok a najväčší rozkvet ich pôsobenia sa u nás spája práve s Trnavou, kde v r. 1635-1777 pôsobila jezuitská univerzita a kde sa dnes členovia tejto celosvetovo najpočetnejšej rehole venujú najmä pastoračnej a vydavateľskej činnosti. **Jozef Bartkovjak SJ**

Deň otvorených dverí v kňazskom seminári v Košiciach

Dňa 15. mája 2011 v Nedeľu Dobrého Pastiera opäť otvorili verejnosti svoje dvere seminaristi Kňazského seminára sv. Karola Boromejského v Košiciach. Motto tohtoročného Dňa otvorených dverí bolo „On volá svoje ovce po mene...“ (Jn 10, 3). Svätú omšu celebroidal rektor kňazského seminára František Katriňák. Vo svojej homílii poukázal na Dobrého Pastiera, ktorý neopúšťa jemu zverený ľud. Zároveň poukázal na kňazov, ktorí aj v súčasnosti obeť život za svoje ovce. Návštevníkom bola, ako tradične, ponúknutá prehliadka priestorov, v ktorých sa formujú budúci kňazi. V celodennej ponuke nechýbal obed, krátky film o živote v seminári, kultúrno-spoločenský program bohoslovcov a tombola. V závere Dňa otvorených dverí vystúpila skupina JENO'S BROTHERS, ktorá bude zastupovať slovenskú mládež v Madride na tohtoročných Svetových dňoch mládeže.

V hodinovom koncertnom programe odzneli aj najnovšie skladby tejto humenskej kapely, ktoré vyjdú na pripravovanom singli už toto leto. Svetlo-met, Zem či Chceme z toho von; a mnohé iné skladby dostali košické publikum na nohy. Tancujúci fanúšikovia obohatili koncert Jenó's Brothers príjemnou atmosférou.

Frontman kapely Lukáš Jeňo rozprával prítomným o projekte Svetových dní mládeže, o príprave na toto celosvetové stretnutie i o pripravovanom singli a videoklipe. Nezabudol spomenúť ani sponzorov, ktorí podporujú túto kapelu v príprave na Madrid 2011. Hlavným partnerom je Rada pre mládež a univerzity KBS, ktorá nám pomáha s prípravou a celkovou realizáciou tohto projektu.

Blažej Revický, Mária Vašková

Nedeľa Dobrého Pastiera v spišskom seminári

Už tradične otvoril Kňazský seminár biskupa Jána Vojtaššáka v Spišskej Kapitule svoje brány pre širokú verejnosť pri príležitosti 4. veľkonočnej nedele, ktorá nesie v Katolíckej cirkvi prívlastok Nedeľa Dobrého Pastiera. Program začal slávnostnou svätou omšou ktorú v katedrále sv. Martina celebroidal spolu s predstavenými rektor seminára Mons. Jozef Jarab.

Deň otvorených dverí pokračoval vo veľkej aule kňazského seminára, kde vystúpil s prednáškou a tiež odpovedal na otázky vdp. Ján Buc, duchovný správca Diecézneho centra voľného času. Popoludní si bohoslovci pripravili hlavne pre menších návštevníkov

program, v ktorom mohli vyhrať zaujímavé ceny. Atmosféru spestrila seminárska kapela K3. Celý program sa ukončil slávnostnými večerami v spišskej katedrále ktoré viedol špirituál Jozef Bielák.

Lukáš Stolárik

Na Spišskej Kapitule si pripomenuli patróna seminára

V pondelok, 16. mája 2011, sa konala odpustová slávnosť v Kňazskom seminári biskupa Jána Vojtaššáka v Spišskej Kapitule, ktorý má od svojho založenia roku 1815 za svojho hlavného patróna sv. Jána Nepomuckého. Slávnostnú svätú omšu pri tejto príležitosti celebroidal spišský pomocný biskup Mons. Andrej Imrich. Homíliu predniesol špirituál z košického kňazského seminára Ján Dudič. Postavu sv. Jána Nepomuckého dal za príklad v dvoch oblastiach, v zodpovednosti a vernosti svojim záväzkom. Na slávnosti sa okrem hostí z Teologickej fakulty v Košiciach a Kňazského seminára sv. Karola Boromejského zúčastnila aj sestra Verena Maria Oberhauserová, generálna radkyňa Kongregácie milosrdných sestier sv. Kríža. Rektor seminára Mons. Jozef Jarab jej v mene predstavených a bohoslovcov poďakoval za relikviu bl. sestry Zdenky, ktorú minulý rok, pri príležitosti dvadsiateho výročia obnovenia darovali semináru milosrdné sestry sv. Kríža. Na svätej omši sa zúčastnili aj ostatné sestry z tejto kongregácie ktoré pôsobia na Spišskej Kapitule.

Lukáš Stolárik

Misijná púť detí

4300 detí z celého Slovenska sa v sobotu 14. mája stretlo na Misijnej púti detí, ktorú v Rajeckej Lesnej a v Levoči pripravilo eRko – Hnutie kresťanských spoločenstiev detí. Témou púte bola voda, ktorá má pre človeka nenahraditeľný význam. Deti priniesli ako obetný dar spolu 4200 litrov minerálky, ktorá je určená charite v Žiline. Misijný rozmer púte zvýraznila aj prítomnosť a svedectvo dobrovoľníkov z eRka, ktorí počas leta pracovali v štvrtiach biedy kenského hlavného mesta Nairobi. Misijná púť detí je príležitosťou oživovať vieru detí prostredníctvom stretnutia s kamarátmi z viacerých farností.

Vyvrcholením púte bola slávnostná svätá omša, ktorú v Rajeckej Lesnej celebroidali žilinský biskup Tomáš Galis a v Levoči spišský pomocný biskup Štefan Sečka.

Svojimi otvorenými podujatiami eRko motivuje deti, aby sa stávali aktívnymi, angažovanými kresťanmi a sami formovali tvár spoločnosti.

Ivan Kňaze

Deň rodiny

Spojiť všetky zdravé sily spoločnosti do zápasu o záchranu celistvosti rodiny bolo úmyslom v poradí už druhého ročníka Dňa rodiny v Košiciach. Organizátori si vybrali tretiu májovú sobotu v súlade s kalendárom OSN. Duchovnú silu prišli početní účastníci načerpať do Dómu sv. Alžbety, kde pontifikálnu sv. omšu slávil košický arcibiskup Bernard Bober, košický eparcha Milan Chatur a niekoľko desiatok kňazov obidvoch obradov. V kázni vladyka Milan poukázal na to, že slovenská rodina dnes trpí nedostatkom lásky. Výsledkom tohto krízového javu sú alarmujúce percentá rozvodovosti a počtu neúplných rodín. Vladyka pripomenul skutočnosť, že len usporiadaná rodina je najlepším modelom života pre väčšinu populácie. V tomto modeli sa naplňuje Boží plán s človekom, a štát je zbavený ťarchy starostlivosti o rozpadnuté rodiny a ich členov. V závere liturgie o. arcibiskup Bober poďakoval nadšeným organizátorom za ich podiel na príprave podujatia a účastníkom poprial pohodové rodinné popoludnie.

V centre mesta čakal na účastníkov bohatý kultúrno-spoločenský program.

V rámci Dňa rodiny boli verejnosti bezplatne sprístupnené vybrané múzeá a iné atrakcie. V archeologickom komplexe Dolná brána bola jedinečná výstava s názvom Vedľajší účinok: smrť, kde boli na videozáznamoch a paneloch vyobrazené vývojové štádiá psychiatrickej liečby a jej negatíva.

Na záver organizátori prijali spoločné vyhlásenie, v ktorom sa okrem iného uvádza: „Rodina je miestom odovzdávania základných životných skúseností, ekonomického bohatstva, kultúrneho, sociálneho i duchovného čítania. V rodine je budúcnosť ďalších generácií.“ (Celé vyhlásenie na www.denrodiny.sk) Vydarené podujatie sprevádzalo nádherné májové slniečko, ktoré akoby symbolicky vlialo svoje teplé lúče aj do vzťahov v našich rodinách.

Michal Hospodár

Deň rodiny v Bratislave

„Aby deti otcov mali, aby mali mamy!“ zaznelo tak, ako po predchádzajúce dva roky, aj tento rok pri príležitosti osláv Medzinárodného dňa rodín v Bratislave na Hlavnom námestí v nedeľu popoludní 22. mája 2011. Hlavný organizátor podujatia - Fórum kresťanských inštitúcií - v spolupráci s detskými, mládežníckymi a pro-rodinnými organizáciami, s Magistrátom mesta a Bratislavským kultúrnym a informačným strediskom pripravili príjemné popoludnie plné zábavy, hodnotných umeleckých vystúpení, tvorivých dielní, súťaží a prezen-

tácií aktivít viacerých občianskych združení, ktoré sa venujú rodine a jej členom.

Bratislavčanom sa prihovril aj bratislavský eparcha biskup Peter Rusnák.

Jozef Predáč, FKI

Deň rodiny v Nitre

V Nitre Deň rodiny oslávilo približne 5000 ľudí.

Celé podujatie odštartovala pontifikálna svätá omša na hrade v katedrále, na ktorú sa bolo možné priviezť sa vláčikom. Biskup Marián Chovanec, ktorý svätú omšu

celebroval, povzbudzoval prítomné rodiny k znovuoobjaveniu tradičných hodnôt a vyzdvihol význam a potrebu tradičnej harmonickej rodiny aj na skutočnom príbehu zo života. Všetkým prítomným deťom umožnil na záver vyskúšať si biskupské povinnosti podržaním biskupskej berly.

Popoludní pokračoval Deň rodiny v parku na Sihoti – pripravený bol zaujímavý kultúrno-zábavný program pre všetky generácie.

Účastníkom bolo k dispozícii rodinné poradenstvo (psy-

choterapia, duchovné poradenstvo, sociálne poradenstvo v oblasti domáceho násillia), ako aj detský kútik a mnohé ďalšie sprievodné aktivity, ako maľovanie na tvár, jazdy na koni, člnkovanie, cukrová vata, trička, balóny, JoJo s logom Dňa rodiny a pod... Jednou z ďalších aktivít bol aj Trh prarodinných organizácií, v rámci ktorého prezentovali svoju činnosť viaceré organizácie pomáhajúce rodinám a jej členom.

Eva Šmítalová

Deň rodiny 2011 v Trnave

Mottom tretieho ročníka Dňa rodiny bolo rovnako ako aj po uplynulé roky „Aby deti otcov mali, aby mali mamy“... príď to povedať nahlas. Nahlas to prišlo v sobotu 21. mája 2011 na Mestský amfiteáter v Trnave približne 800 ľudí.

Súťaže pre deti a celé rodiny, ako sprievodné podujatie, prebiehali v parku v amfiteátri.

Celé podujatie sa konalo pod záštitou Arcibiskupského úradu a začalo slávnostnou svätou omšou o 15:00 hod., ktorú celebroval arcibiskup Róbert Bezák spolu s ďalšími ôsmimi kňazmi arcidiecézy. Svätú omšu podobne doprevádzal mládežnícky spevácky zbor Diamant z Modranky.

Po sv. omši podujatie otvoril svojím príhovorom primátor mesta Trnava Vladimír Butko. Po otvorení sa na pódiu začal kultúrny program, v ktorom sa predstavilo spolu 97 účinkujúcich.

Kristína Konigová
snímka Ján Fabičovič



Biskup Rudolf Baláž požehnal novú krížovú cestu nad Hriňovou

Nad Hriňovou na kopci Klopotovo v nedeľu 22. marca 2011 požehnal banskobystrický diecézny biskup Rudolf Baláž novú krížovú cestu. Veriaci aj zástupcovia mesta sa zišli na kopci nad farským kostolom pri spoločnom slávení svätej omše, ktorú celebroidal Mons. Rudolf Baláž. „Vy, ktorí budete prechádzať touto cestou uvažte, čo je na zastaveniach napísané a poprosť Krista, aby ste zvládli poslanie svojho života naozaj dobre,“ prihovoral sa v homílii biskup Baláž. Veriacim pripomenul Kristove slová: „Ja som cesta, pravda a život.“ Veriacich povzbudil, aby sa nebáli vo svojom živote kráčať cestou pravdy ale aj kalváriou bolesti.

„Moderný človek zostáva stáť pred tmavou priepasťou svojho vnútra, keď tam chýba Kristus,“ zamyslel sa biskup Rudolf Baláž a poukázal na krízu spoločnosti. Tá spočíva v egoizme. Tu je potrebný, princíp osobnej angažovanosti a obetavosti za toho druhého.“ Diecézny biskup dodal, že s týmto životným princípom budú existovať aj krásne manželstvá a zodpovedné rodiny.

Diecézny biskup v sprievode ceremonára Mons. Jozefa Štrbu požehnal pôvodné tri kríže spolu s najbližšími kamennými zastaveniami. Tri kríže nad centrom Hriňovej desaťročia domunijú na panoráme Podpol'ania, kde vytrvali aj počas komunizmu. Dnes predstavujú dvanásť zastavenie krížovej cesty.

Projekt na novú krížovú cestu začali Hriňovčania konkretizovať v roku 2008, vďaka súčasnému farárovi Štefanovi Gallikovi.

Zuzana Juhaniaková

Posviacka nového Chrámu bl. Vasiľa Hopka v Nižnom Orlíku

Nedeľa 22. mája 2011 sa veľkými písmenami zapíše do histórie filiálnej obce Nižný Orlík, ktorá patrí do farnosti Vyšný Orlík. Gréckokatolícki veriaci v Nižnom Orlíku sa po dlhých rokoch dočkali nového chrámu, ktorý je zasvätený blahoslavenému hieromučeníkovi Vasiľovi Hopkovi.

Pôvodný drevený chrám bol zničený vo vojne a odvtedy veriaci z Nižného Orlíka navštevovali chrám vo farnosti Vyšný Orlík. Myšlienka postaviť chrám siahala až do 60-tych rokov, kedy sa aj začala stavba chrámu realizovať, ale vtedajšie vedenie ONV vo Svidníku sa postavilo proti tejto výstavbe. Povolili stavať iba jeden, a to pravoslávny chrám, a výstavba gréckokatolíckeho chrámu bola zastavená, čo dosvedčujú aj existujúce základy. Po roku 1990 sa veriaci opäť zaoberali myšlienkou postaviť chrám a cez mnohé prekážky sa im podarilo túto myšlienku pretaviť do reálnych skutkov, a to

aj napriek asi najväčšej prekážke, ktorou boli a sú financie. V roku 2002, keď sa vybavovali všetky podklady pre výstavbu ako aj pozemok (už v poradí štvrtý), kde dnes stojí nový chrám, sa to všetko začalo stávať skutočnosťou.

Posviacka chrámu sa začala v nedeľu o 10:30 privítaním miestneho hierarchu – prešovského arcibiskupa metropolitu Jána Babjaka SJ miestnym starostom Jurajom Petným, ako aj emeritného pražského vladky Jána Eugena Kočiša. V homílii otec arcibiskup vyzdvihol to, ako veriaci môžu byť právom hrdí na tento chrám a aby nezabudli na tých, ktorí už nie sú medzi nami a prispeli nemalou mierou, aby sa tento chrám začal stavať a dokončil. Túto slávnosť svojou účasťou podporili protopresbyter (dekan) Marek Pulščák s manželkou, kňazi zo okresu Svidník s manželkami, o. František Dancák z Bardejova, o. Valerián Michlík z Pittsburghu, sestry svidníckeho monastiera Rádu sv. Bazila Veľkého. Pozvanie prijali taktiež starostovia okolitých obcí, architekt Ing. Ján Zajac s manželkou, konateľ stavebnej firmy Gira Dušan Hlavinka a ďalší veľmi obetaví a štedrí hostia i veriaci okolitých farností. V závere vladky Ján poďakoval veriacim z Nižného Orlíka za obety, ktoré prinášajú pri výstavbe a taktiež miestnemu správcovi farnosti o. Mgr. Martinovi Horňákovi s rodinou za ich odvahu.

Eva Horňáková

V Lurdoch sa modlilo 25 tisíc vojakov a policajtov

Výprava Ordinariátu Ozbrojených síl a Ozbrojených zborov SR sa v dňoch 20. - 22. mája 2011 zúčastnila na 53. medzinárodnej vojenskej púti do Lúrd vo Francúzsku. Pod vedením vojenského ordinára biskupa Mons. Františka Rábeka sa na púti zúčastnilo 180 príslušníkov Ozbrojených síl Slovenskej republiky, Policajného zboru, Hasičského záchranného zboru a Zboru väzenskej a justičnej stráže s rodinnými príslušníkmi. Púť v Lurdoch vyvrcholila 22. mája medzinárodnou slávnostnou svätou omšou v podzemnej bazilike sv. Pia X. Naši pútnici absolvovali aj pobožnosť krížovej cesty na Lurdkú kalváriu. V tomto roku sa pod Pyrenejmi zišlo vyše 25 tisíc pútnikov v uniformách vojakov, či policajtov z 37 krajín sveta.

Pútnikov svojim posolstvom pozdravil aj pápež Benedikt XVI. pričom vyzdvihol ich sťažené životné podmienky, či ohrozenie života, a vyzval ich k modlitbe a obráteniu sa k Bohu cez Božiu Matku Máriu. Každý ročník púte mal svoju ústrednú tému. Tohtoročná znela: Spojení s Otcom tou istou modlitbou!., A tak sa v Lurdoch na púti modlili vojaci, policajti, aj väzenskí dozorcovia z celého sveta a medzi nimi aj naši zo Slovenska.

Tibor Ujlačný

Celoslovenské kolo Biblickej olympiády

V dňoch 17. - 19. 5. 2011 sa konalo v Spišskej Kapitule celoslovenské kolo Biblickej olympiády. Bol to jubilejný, desiaty ročník tejto súťaže. Obsah súťaže kladie dôraz na vedomosti, zručnosti, skúsenosti a návyky vychádzajúce zo štúdia Svätého písma. Vyhlasovateľmi súťaže sú Komisia pre katechizáciu a školstvo KBS a MŠ SR. Celoslovenské kolo zabezpečovalo Katolícke pedagogické a katechetické centrum v Spišskej Novej Vsi s Komisiou pre katechizáciu a školstvo KBS v spolupráci s diecéznym katechetickým úradom Spišskej diecézy.

Popoludní pred súťažou mali účastníci poznávací program, obhliadku historických pamiatok Spišskej Kapitulky a okolia (katedrála, Spišský hrad a kostol v Žehre). Prvý deň pri sv. omši Mons. Andrej Imrich, pomocný spišský biskup, vychádzajúc z liturgických čítaní, vysvetlil pojem predsudku a kolektívnej viny. Druhý deň mal sv. omšu Mons. Bernard Bober, košický arcibiskup a predseda Komisie pre katechizáciu a školstvo KBS. Poďakoval všetkým, ktorí sa akýmkoľvek spôsobom podieľali na súťaži. Potom povzbudil súťažiacich, aby nezostali len pri vedomostiach, ale aby posolstvo Sv. písma prenášali do každodenného života.

Večer pred súťažou sa žiaci spoločne podelili o skúsenosti z prípravy na BO. Súťažiaci, pedagogický dozor, porota i členovia Odbornej komisie BO, ktorí pripravujú otázky, boli v dobových kostýmoch. V prvej kategórii sa prejavila skutočnosť, že väčšina súťažiacich sa pripravovala spoločne, v druhej kategórii sa viac pripravovali individuálne. Žiaci stredných škôl okrem skúseností z prípravy sa podelili aj o duchovné zážitky, ktoré získali pri príprave. Ich svedectvá boli veľkým povzbudením.

Odpovede posudzovala päťčlenná porota, ktorej predsedom bol Doc. ThDR. František Trstenský PHD, prednášajúci na Teologickom inštitúte v Spišskej Kapitule Teologickej fakulty KU v Košiciach, ThDr. Mária Kardinál, PhD., prednášajúca na gréckokatolíckej teologickej fakulte Prešovskej univerzity, Mgr. Alžbeta Bezáčková, metodička DKÚ Banskobystrickej diecézy, Mgr. Daniela Hodássová, metodička DKÚ z Nitrianskej diecézy, Mgr. Jozef Adamkovič, riaditeľ DKÚ Bratislavskej arcidiecézy. Súťaž moderoval dp. A. Šottník, dekan zo Šale, z Trnavskej arcidiecézy.

Súťaž prebiehala v dvoch kategóriách, pre žiakov druhého stupňa základných škôl (18. 5. 2011) a pre žiakov stredných škôl (19. 5. 2011). V prvej kategórii na prvom mieste sa umiestnila ZŠ T. J. Moussona v Michalovciach z Košickej eparchie, na druhom mieste skončila ZŠ sv. Vojtecha vo Vrábľoch z Nitrianskej diecézy. Na treťom mieste sa umiestnila ZČŠ R. Zaymusa v Žiline zo Žilinskej diecézy. Ďalšie poradie: 4. ZŠ Angyalova v Kremnici z Banskobystrickej diecézy, 5. ZŠ a MŠ sv. Kríža v Kežmarku zo Spišskej diecézy, 6. ZŠ Školská 5 vo Veľkých Kostoľanoch z Trnavskej arcidiecézy, 7. ZŠ a MŠ v Kolbovcích z Prešovskej archieparchie, 8. ZŠ

v Kokave nad Rimavicou z Rožňavskej diecézy, 9. ZŠ Sídliisko II. vo Vranove nad Topľou z Košickej arcidiecézy, 10. ZŠ Kupeckého 74 v Pezinku z Bratislavskej arcidiecézy. Ceny odovzdal mons. Andrej Imrich, spišský pomocný biskup a predseda poroty F. Trstenský.

V druhej kategórii zvíťazilo Gymnázium sv. Andreja v Ružomberku zo Spišskej diecézy, na druhom mieste sa umiestnilo Gymnázium sv. Františka v Žiline zo Žilinskej diecézy a na treťom mieste skončilo gymnázium Leonarda Stockela v Bardejove z Košickej arcidiecézy. Ďalšie poradie: 4. Katol. gymnázium Š. Moyzesa v Banskej Bystrici z Banskobystrickej diecézy, 5. Gymnázium Angely Merici v Trnave z Trnavskej arcidiecézy, 6. Obchodná akadémia v Senici z Bratislavskej arcidiecézy, 7. Piaristické gymnázium J. Braneckého v Trenčíne z Nitrianskej diecézy, 8. Gymnázium B. S. Timravy v Lučenci z Rožňavskej diecézy, 9. Gymnázium sv. Jána Krstiteľa v Trebišove z Košickej eparchie, 10. Gymnázium T. Vansovej v Starej Ľubovni z Prešovskej archieparchie. Ceny odovzdal Mons. Štefan Sečka pomocný spišský biskup a predseda poroty F. Trstenský.

V priestoroch súťaže boli vystavené aj víťazné obrazy súťaže Biblia očami detí a mládeže v jedenástich kategóriách a podkategóriách z 280 víťazných obrazov z jednotlivých diecéz. Tieto budú slávnostne vyhodnotené v Spišskej Kapituli 14. 6. 2010.

Eugen Valovič

Školská kaplnka v Bratislave zasvätená bl. Jánovi Pavlovi II.

Mons. Ján Formánek, generálny vikár Bratislavskej arcidiecézy, posvätil školskú kaplnku v Spojenej škole sv. Františka z Assisi v Bratislave pri svätej omši v stredu, 18. mája 2011. Kaplnka je zasvätená blahoslavenému Jánovi Pavlovi II. Na slávnosti boli prítomní bratislavskí bratia minoriti spolu so svojím provinciálnym predstaviteľom P. Tomášom Lesňákom, p. Viera Kyselicová, riaditeľka arcidiecézneho školského úradu, vedenie a zamestnanci školy, študenti a žiaci, i niekoľko rodičov.

Mons. Formánek v homílii pripomenul obraz svetla - svetla, ktorým je živý Ježiš. On chce osvetľovať každého človeka, aby sme nekráčali v tme. A silu tohto svetla môžu teraz všetci zamestnanci i žiaci SŠ sv. Františka načerpať práve pred bohostánkom v kaplnke, kde bude odteraz Ježiš prítomný v Najsvätejšej Svätosti. Na konci slávnosti poďakoval riaditeľ školy Ján Horecký generálnemu vikárovi za posviacku kaplnky a P. Lucianovi, správcovi farnosti, za myšlienku zriadiť v škole kaplnku i jej realizáciu. Vďaka patrí aj všetkým karloveským farníkom, pretože kaplnka je ich darom škole.

Napokon vďaka patrí aj všetkým darcom a pomocníkom, ktorí sa zaslúžili o vybudovanie tejto krásnej kaplnky. Slávnosť sledovali žiaci celej školy prostredníctvom obrazoviek.

TK KBS/dj

20. výročie vzniku cirkevnej ZŠ s MŠ Antona Bernoláka v Martine

V piatok, 13. mája 2011, si učitelia, žiaci, rodičia, priatelia a dobrodinci pripomenuli 20. výročie vzniku cirkevnej Základnej školy s materskou školou Antona Bernoláka v Martine. Oslavy začali predpoludňajšou slávnostnou akadémiou súčasných aj bývalých žiakov školy a v programe vystúpili aj deti z materskej školy. Akadémia bola určená pre žiakov a učiteľov tejto školy. Slávnosť pokračovala ďakovnou sv. omšou v kostole Sedembolestnej Panny Márie vo farnosti Martin - Sever, ktorú celebroidal diecézny žilinský biskup Mons. Tomáš Galis. V príhovore zdôraznil motto osláv školy, ktoré znelo: „Všetci sme jedna rodina.“ Biskup Galis pripomenul, že ideálnou duchovnou rodinou v škole môžeme byť vtedy, keď bude v našom centre Boh, ako Otec, spolu so Synom a Duchom Svätým. Oslavy 20. výročia školy vyvrcholili popoludňajšou slávnostnou akadémiou, určenou pre rodičov žiakov, priateľov a dobrodincov školy, ako aj pre širšiu verejnosť. V úvode akadémie biskup Tomáš Galis udelil cenu in memoriam za zveľadenie a rozvoj školstva prvej zosnulej riaditeľke školy Mgr. Magdaléne Jelínkovej. Oslavy zakončila večerná recepcia pre všetkých účastníkov osláv 20. výročia vzniku cirkevnej Základnej školy s materskou školou Antona Bernoláka v Martine.

Pavol Pečko

Po sv. omši pokračoval program v hale svedectvami rehoľných sestier. Úvodný príhovor predniesla sr. Bohumíra Školníková, ktorá bola v roku 1961 odsúdená na 7 rokov väzenia za pomoc prenasledovaným kňazom. O prácach v kuchyniach charitných domovov predniesla spomienky sr. Terezi Šimová, svedectvo o nútených prácach sestier na poli pri cukrovej repe v okolí Ivanka pri Nitre predniesla sr. Arimateja Abrhanová. Doplnené bolo spevom autentickej piesne o repe, zloženej sestrami pred 60 rokmi a Misijnou hymnou, ktorú spievali sestry pred vyvezením z kláštora. O vyvezení misijných sestier do textilných tovární v českom pohraničí vydala svedectvo sr. Aleška Miksová, ktorá zároveň predniesla svoju báseň, zloženú v roku 1951. Osud misijných sestier zdieľali s nimi aj sestry mariánky, ktoré boli v roku 1951 privezené do Ivanka pri Nitre a v roku 1961 vyvezené do Čiech spolu s nimi.

V mene mariánok sa sr. Daniela Bezdedová poďakovala sa misijným sestrám, za to že sestry mariánky milo prijali vo svojom kláštore. Na záver sa prihovoril predseda Konfederácie politických väzňov Slovenska Anton Srholec. Nasledovala eucharistická adorácia a ďakovná modlitba v kaplnke kláštora. Eucharistické požehnanie udelil Mons. Ľudovít Baláži, bývalý farár v Ivanke pri Nitre, ktorý bol v minulosti väznený. Stretnutie sa ukončilo filmom o dejinách Slovenskej provincie Misijnej kongregácie služobníč Ducha Svätého.

Peter Sandtner

Spomienkové stretnutie v Ivanke pri Nitre

V provinciálnom dome Misijnej kongregácie služobníč Ducha Svätého v Ivanke pri Nitre sa 21. mája 2011 konalo spomienkové stretnutie pri príležitosti 60. výročia vyvezenia služobníč Ducha Svätého z tohto kláštora v roku 1951. Kláštor bol v rokoch 1950-1960 centralizačným kláštorom pre rehoľné sestry z viacerých rehoľí, ktoré pracovali na poľnohospodárskych prácach na štátnych majetkoch a v textilnej výrobe. Po vyvezení mladších sestier do Čiech v roku 1951 zostali v kláštore staršie sestry, až kým nebolo rozhodnuté, že pre Nitru ako vzorové socialistické mesto nie je vhodné, aby sa v ňom ukazovali mníšky – tmárky.

Stretnutie sa začalo svätou omšou, ktorej hlavným celebrantom bol emeritný biskup Mons. Dominik Tóth, koncelebrovali kňazi – členovia Konfederácie politických väzňov Slovenska. Prítomných na začiatku privítala provinciálna predstavená sr. Augustína Rajtárová.

Hasičom na východnom Slovensku požehnal nové stanice hasičský kaplán

Za účasti štátneho tajomníka MV SR Maroša Žilinku, prezidenta Hasičského a záchranného zboru plk. Alexandra Nejedlého, predstaviteľov HaZZ a Policajného zboru z Košického kraja, ako aj zástupcov štátnej správy a miestnej samosprávy boli 23. a 24. mája 2011 na východnom Slovensku odovzdané do užívania zrekonštruované priestory Okresného riaditeľstva HaZZ v Košiciach a v Čani a hasičskej stanice v Snine. Počas aktu odovzdania do užívania ich požehnal hasičský kaplán Ordinariátu OS a OZ SR por. ThDr. Marcel Senderák. Spolu s kaplánom Senderákom budovu hasičskej stanice v Snine požehnal aj policajný duchovný Ústredia EPS OS a OZ SR npor. Mgr. Matúš Vongrej. Oba duchovní vyslovili v modlitbách prosby o Božie požehnanie a ochranu pre všetkých hasičov a záchrannárov.

Tibor Ujlacký